

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringselskaber og skadesforsikringselskaber m.v. (lov om forsikringsvirksomhed)

28. marts 2023

1. Indledning

Lovforslaget udskiller de forsikringsrelevante bestemmelser i lov om finansiel virksomhed til en ny sektorlov for forsikringssektoren. Lovforslagets indhold svarer derfor i høj grad til den allerede gældende regulering, og formålet er primært at flytte den gældende regulering over i en selvstændig hovedlov for at gøre lovgivningen mere tilgængelig.

Baggrunden for lovforslaget er en anbefaling fra arbejdsgruppen for eftersyn af den finansielle regulering (afrapportering fra april 2018), om opsplitning af lov om finansiel virksomhed i nye sektorlove.

Lovudkastet blev sendt i høring den 17. august 2022 med frist for høringsvar den 14. september 2022. Der er modtaget 14 høringsvar, heraf 12 med bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringsvar har givet anledning til redaktionelle ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende bestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

Det bemærkes, at der efter høringen er foretaget en ændring af lovforslaget, således at § 111 udgår på baggrund af høringsvar redegjort for under afsnit 0. Dette har medført, at lovforslagets §§ 112 til 141 er rykket til §§ 111 til 140.

Lovforslagets § 326 er ligeledes udgået. Bestemmelsen var en overgangsbestemmelse, der tog højde for, at lovforslagets ikrafttræden var midt i et regnskabsår. Da det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt er rykket til 1. januar 2024, er bestemmelsen overflødig. Dette har medført, at lovforslagets §§ 327 til 356 er rykket til §§ 326 til 355.

2. Generelle bemærkninger til lovforslaget

Arbejdsmarkedets Tillægspension anser udskillelsen af forsikringsvirksomhed i en særskilt lov som et positivt tiltag, da det giver øget fleksibilitet til at fastsætte mere branchespecifikke regler.

Danske Advokater finder det hensigtsmæssigt, at lovgrundlaget for danske og udenlandske forsikringselskaber adskilles fra pengeinstitutter og andre finansielle virksomheder og på ny samles i sin egen lov.

Den Danske Aktuar Forening støtter hensigten om øget klarhed om gældende regler.

Fagbevægelsens Hovedorganisation anerkender det overordnede sigte med at skabe en enklere og mere overskuelig lovgivning, og støtter derfor tilvejebringelsen af en lov målrettet forsikringsvirksomhed.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening er grundlæggende enige i, at det er fornuftigt, at der etableres en særskilt lov om forsikringsvirksomhed, idet virksomheder omfattet af begrebet forsikringsvirksomheder adskiller sig væsentligt fra andre virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed.

Forbrugerrådet Tænk kan på det generelle plan støtte intentionen om at samle reglerne for forsikringssektoren i en ny og selvstændig lov, herunder med det formål at skabe en mere brugervenlig og overskuelig regulering på området.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

3.1. Interessekonflikter	4
3.2. Anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed	4
3.3. Accessorisk virksomhed – specielle bemærkninger vedr. videreførelse af regler	6
3.4. Accessorisk virksomhed – specielle bemærkninger vedr. den foreslåede 46, stk. 5	6
3.5. Specielle bemærkninger til § 46 – bemærkninger om hvad forsikringsselskaber kan investere i	8
3.6. § 210 – konkurs	8
3.7. § 212 – konkursbegæring	9
3.8. Regler for betryggende og rimelige anmeldte forhold i livsforsikring	10
3.9. Krav om tilladelse til forsikringsvirksomhed, herunder krav om registrering hos Erhvervsstyrelsen	12
3.10. Overdragelse – Sagsbehandlingstid	13
3.11. Krav om vurderingsmandserklæring m.v. i forbindelse med overdragelse	14
3.12. Nøglepersoner	14
3.13. Compliancefunktionen	15
3.14. Finanstilsynets godkendelse af indbetaling af nye aktier ved konvertering af gæld	17
3.15. Intern audit	17
3.16. Tværgående pensionskasser	18

3.17. Definition på outsourcing.....	18
3.18. Outsourcing.....	19
3.19. Eneret til navne.....	20
3.20. Investeringsregler og prudent person princippet.....	21
3.21. Offentlighed ved generalforsamlinger.....	22
3.22. Definition af begrebet ”eksponering”.....	23
3.23. Ledelsens andre hverv.....	24
3.24. Ledelse og indretning af virksomheden.....	27
3.25. Danske forsikringsselskabers filialetablering i et andet EU/EØS-land.....	28
3.26. Frister for filialers påbegyndelse af virksomhed i værtslandet 28	
3.27. Procedurer for godkendelse af nye forsikringsprodukter.....	29
3.28. Forbrugerombudsmandens kompetence.....	29
3.29. God skik.....	29
3.30. Kompetencekrav.....	30
3.31. Videregivelse af oplysninger.....	30
3.32. Krav til bestyrelsens kollektive egnethed.....	31
3.33. Krav om anonyme indberetninger til forsikringsselskaber....	33
3.34. Aflønningsreglerne i forsikrings- og pensionssektoren.....	34
3.35. Kønsneutral lønpolitik.....	36
3.36. Formandens redegørelse for aflønning på generalforsamlingen 36	
3.37. Variabel aflønning.....	37
3.38. Fratrædelsesgodtgørelse til direktionsmedlemmer.....	39
3.39. Definition af begrebet ”finansiel virksomhed”.....	40
3.40. Straffebestemmelser.....	41
3.41. Indkomstregisteret.....	41
3.42. Behov for følgelov.....	42
3.43. Lov om Forsikringsvirksomhed på Grønland.....	42
3.44. Finansielle holding virksomheder og forsikringsholdingvirksomheder – formulering af den foreslåede § 2 42	
3.45. Kapitel 17 Årsrapport og revision – bemærkninger om selskabsregnskab efter IFSR.....	43
3.46. Registrering af reelle ejere.....	44
3.47. Materielle ændringer i loven.....	45

3.1. Interessekonflikter

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at lovforslagets § 111 om interessekonflikter må være overflødig som følge af, at § 76 i lov om finansiel virksomhed, som lovforslagets § 111 viderefører, foreslås ophævet med forslaget til ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af Ansvarsudvalgets forslag om skærpet ansvarsvurdering for ledelsesmedlemmer m.v. i finansielle virksomheder og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed), som forventes fremsat den 26. oktober 2022, og i stedet indsættes i § 78 i lov om finansiel virksomhed, som nyaffattes.

F&P bemærker, at lovforslagets § 111 er inkorporeret i lovforslagets § 118, der svarer til nyaffattelsen af § 78 i lov om finansiel virksomhed, som i forslag til ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af Ansvarsudvalgets forslag om skærpet ansvarsvurdering for ledelsesmedlemmer m.v. i finansielle virksomheder og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed) foreslås nyaffattet.

Kommentar

Det er korrekt, at det lovforslag, der er fremsat på baggrund af Ansvarsudvalgets forslag¹, vil indebære et forslag om at ophæve § 76 i lov om finansiel virksomhed og nyaffatte § 78 i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget til lov om forsikringsvirksomhed indeholder de ændringer, som foreslås med det lovforslag, der er fremsat på baggrund af Ansvarsudvalgets forslag.

I tråd med F&P's bemærkninger er det derfor vurderingen, at § 111 i forslag til lov om forsikringsvirksomhed er overflødig. Bestemmelsen udgår derfor af forslaget.

3.2. Anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at visse af kravene i § 29, der angår, hvilke forhold en livsforsikringsvirksomhed skal anmelde til Finanstilsynet, ikke er i overensstemmelse med Solvens II-direktivet. Konkret drejer det sig om de krav, der vedrører anmeldelse af principperne for genforsikring, regler vedr. helbredsoplysninger og regler for overførsler.

F&P henviser til, at ifølge Solvens II-direktivet må der kun være krav om anmeldelse af teknisk grundlag, hvis der er tale om ”aktuarmæssige principper”. F&P finder, at de omtalte forhold, som kræves anmeldt, er aftalegrundlaget og ikke beregningsprincipper/aktuarmæssige principper. På den baggrund foreslås det, at der foretages en ændring, så virksomhederne ikke længere skal anmelde disse forhold.

¹ L 40: Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love blev fremsat den 8. februar 2023.

Kommentar

Lovforslagets § 29 viderefører den gældende § 20 i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen.

Reglerne i den gældende § 20 i lov om finansiel virksomhed har en lang historie og understøtter forbrugerbeskyttelsen på pensionsområdet. Det overordnede formål med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har en række oplysninger om bl.a. livforsikringsselskabernes pensionsordninger mhp. at føre det fornødne tilsyn med de aktuarmæssige principper, herunder at selskabernes ordninger skal kunne anses for at være betryggende og rimelige over for forsikringstagerne og andre berettigede.

Solvens II-direktivet fastsætter, at medlemsstaterne som udgangspunkt ikke må stille krav om forudgående godkendelse eller løbende anmeldelse af et teknisk grundlag. Inden for livsforsikring kan medlemsstaterne dog kræve løbende anmeldelse af det tekniske grundlag for beregningen af tariffer og forsikringsmæssige hensættelser med det ene formål at kontrollere, at nationale bestemmelser vedrørende de aktuarmæssige principper overholdes.

Kravene i Solvens II-direktivet er altså ikke til hinder for, at der kan oprettholdes krav om anmeldelser, således at der kan føres tilsyn med, at nationale bestemmelser vedrørende de aktuarmæssige principper overholdes.

F&P peger på krav om anmeldelse af principperne for genforsikring, regler vedr. helbredsoplysninger og regler for overførsler. De omhandlede forhold, der kræves anmeldt, har alle sammenhæng til de aktuarmæssige principper, som selskaberne er underlagt i medfør af forskellige danske regler. Kravene om anmeldelse hænger sammen med, at Finanstilsynet skal påse overholdelsen af de gældende danske aktuarmæssige principper vedr. beregning af præmier og forsikringsmæssige hensættelser. Kravet om at anmelde regler for genforsikring har betydning for selskabernes opgørelse af hensættelserne. Kravet om at anmelde regler for helbredsoplysninger har betydning for fastsættelsen af præmier og hensættelser i forhold til de ordninger, som selskaberne udbyder. Kravet om at anmelde regler for overførsler er af betydning for genkøbsværdierne, som har betydning for opgørelsen af hensættelserne.

Det er derfor vurderingen, at krav om anmeldelse af de omhandlede forhold ikke er i strid med Solvens II, da de oplysninger, der skal anmeldes i henhold til den foreslåede § 29, relaterer sig til de nationale aktuarmæssige principper.

F&P's bemærkning giver derfor ikke anledning til, at der foretages ændringer i lovforslaget.

3.3. Accessorisk virksomhed – specielle bemærkninger vedr. videreførelse af regler

Forsikring & Pension (F&P) bemærker i forhold til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 46, at de ønsker en præcisering af lovbemærkningerne, så det tydeligt fremgår, at de foreslåede regler om accessorisk virksomhed er en videreførelse af reglerne i lov om finansiel virksomhed, med de seneste ændringer foretaget ved L 118/2022, herunder at der med ændringerne i L 118/2022 ikke var tiltænkt en ændring af Finanstilsynets hidtidige praksis i relation til reglerne om accessorisk virksomhed.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 46, at reglerne om accessorisk virksomhed bliver videreført i den nye lov alene med redaktionelle ændringer, hvilket også betyder, at ændringerne fra L 118/2022 videreføres i den nye lov. Det fremgik af bemærkningerne til den daværende bestemmelse i L 118/2022 (§ 29 i lov om finansiel virksomhed), at der ikke var tiltænkt en ændring af Finanstilsynets praksis. I og med reglerne videreføres, så videreføres også det forhold, at reglerne ikke medfører en ændring af Finanstilsynets praksis.

F&P's bemærkninger imødekommes dog ved, at det tydeliggøres i de specielle bemærkninger til § 46, at der med videreførelsen af den gældende bestemmelse fortsat ikke er tiltænkt en ændring af Finanstilsynets praksis.

3.4. Accessorisk virksomhed – specielle bemærkninger vedr. den foreslåede 46, stk. 5

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at de ønsker en yderligere præcisering som følge af ændringerne ved L118/2022. Det fremgår ifølge F&P af bemærkningerne til lovforslagets § 46, at ”En række livsforsikringsvirksomheder driver allerede i dag ovenstående typer af virksomhed. Kravet om, at dette skal ske via en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, gælder kun fremadrettet, hvorfor virksomhederne fortsat kan drive allerede eksisterende ejendomme m.v.”.

F&P bemærker, at der med formuleringen ”kan drive allerede eksisterende ejendomme” forekommer at være en inkonsistens mellem definitionen af accessorisk servicevirksomhed i Solvens II-forordningen, der omfatter ”besiddelse og forvaltning” af fast ejendom. F&P bemærker i den forbindelse, at drift forekommer at være et levn fra lov om finansiel virksomheds § 29 inden ændringen af bestemmelsen som følge af L 118/2022.

Efter F&P's opfattelse er der fortsat ikke klarhed over begreberne, og det bør efter F&P's vurdering fremgå, at det at ”besidde”, ”forvalte”, ”drive” og ”administrere” fast ejendom ligger inden for definitionen af accessorisk servicevirksomhed.

Kommentar

Ved nyaffattelsen af § 29 i L118/2022 fik forsikringsselskaberne mulighed for, i en dattervirksomhed med begrænset hæftelse, at drive accessorisk servicevirksomhed. Accessorisk servicevirksomhed skal forstås i overensstemmelse med definitionen på accessorisk servicevirksomhed i Solvens II-forordningen. I henhold til de regler, der var gældende før gennemførelsen af L 118/2022, kunne forsikringsselskaber drive fast ejendom i selve forsikringsselskabet.

Det afsnit i de specielle bemærkninger til den foreslåede § 46, stk. 5, som F&P citerer ("En række livsforsikringsvirksomheder..."), stammer fra L118/2022, dvs. teksten kommer oprindeligt fra de specielle bemærkninger til lovforslaget til L118/2022, der nyaffattede den gældende § 29 i lov om finansiel virksomhed. Teksten beskriver således, at livsforsikringsvirksomhederne i henhold til ordlyden i reglerne, der var gældende før ændringen i L118/2022, kunne "opføre, eje og drive fast ejendom", set i sammenhæng med, at der i L118/2022 var en overgangsregel, således at livsforsikringsvirksomhederne kunne fortsætte med "drive" de ejendomme, de drev i henhold til de tidligere regler.

F&P imødekommes ift. bemærkningen om inkonsistens i bemærkningerne ift. den gamle overgangsregel ved, at lovforslaget er justeret, så det mere tydeligt fremgår, at virksomheder, der drev ejendomme inden det nye krav i L 118/2022 blev gennemført, fortsat kan drive de ejendomme mv., som de drev inden de nye krav i L 118/2022 trådte i kraft 1. juli 2022. Dette afspejler overgangsreglen i L118/2022.

Ift. F&P's bemærkning om sammenhængen mellem begrebet accessorisk servicevirksomhed, herunder "besiddelse og forvaltning" af fast ejendom og det at "drive" fast ejendom, så skal det bemærkes, at der med bemærkningernes tekst om at "drive" en ejendom i denne sammenhæng alene henvises til de tidligere reglers udformning (den gamle form af § 29 før L 118/2022), hvorefter forsikringsselskaber i selve forsikringsselskabet kunne opføre, eje og drive fast ejendom.

F&P imødekommes ikke fuldt ud ift. ønsket om en tilføjelse i bemærkningerne af, at det at "besidde", "forvalte", "drive" og "administrere" fast ejendom er inden for Solvens II-forordningens definition af accessorisk servicevirksomhed. I den foreslåede § 46, stk. 5, der viderefører reglerne fra L118/2022, så anvendes begreberne fra Solvens II-forordningen for at sikre overensstemmelse med EU-reglerne. Det fremgår således i bemærkningerne til den foreslåede § 46, stk. 5, at:

"Med det foreslåede stk. 5 kan et forsikringsselskab i en dattervirksomhed med begrænset hæftelse drive accessorisk servicevirksomhed. Accessorisk servicevirksomhed skal forstås i overensstemmelse med definitionen på accessorisk servicevirksomhed i Solvens II forordningen, og kan i overensstemmelse hermed eksempelvis bestå i at

besidde og forvalte fast ejendom, at administrere databehandlings-tjenester og drive sundheds- og plejeydelser.”

Der foretages på ovenstående baggrund ikke tilpasninger bemærkningerne ift. Solvens II-forordningens definition af accessorisk servicevirksomhed.

3.5. Specielle bemærkninger til § 46 – bemærkninger om hvad forsikringsselskaber kan investere i

Forsikring & Pension (F&P) anbefaler, at det fremgår direkte af bemærkningerne til bestemmelsen, at bestemmelsen alene vedrører aktiviteter, som et selskab søger om eller har tilladelse til at drive, og at bestemmelsen ikke har til formål at regulere, hvad forsikringsselskaberne i øvrigt kan investere i, f.eks. i datterselskabs-form.

Kommentar

Det er lovforslagets bestemmelser om forsikringsselskabers investeringer, der regulerer, hvad forsikringsselskaber kan investere i. Dette uddybes derfor i lovforslagets § 175 og tilhørende bemærkninger. Der skønnes derfor ikke at være behov for justeringer.

3.6. § 210 – konkurs

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at der er indsat et nyt stk. 2 i bestemmelsen, som implementerer Solvens II direktivets artikel 278.

F&P vil i den forbindelse foretrække, at artikel 278 implementeres direktivnært, og ikke som foreslået med en tilføjelse om, at aktiver ikke må være bestemt til dækning af selskabets opgjorte krav til minimumsbasiskapital, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet. Den valgte ordlyd kan efter F&P's vurdering give anledning til fortolkningstvív. En direktivnær implementering vil efter F&P's vurdering betyde, at lovbemærkningerne til bestemmelsen bør konsekvensrettes tilsvarende.

Kommentar

Det bemærkes indledningsvist, at lovforslagets § 210 viderefører den gældende § 234 a, i lov om finansiel virksomhed, og at stk. 2 i bestemmelsen blev sat ind ved L 2382 af 14. december 2021. Der er dermed ikke ved dette lovforslag sat et nyt stk. 2 ind i bestemmelsen.

Det følger af bemærkningerne til den foreslåede § 210, stk. 2, at aktiver, der modsvarer gyldigt stiftede pantrettigheder i henhold til 1. pkt., ikke allerede må være bestemt til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser eller det af selskabet opgjorte krav til minimumsbasiskapital, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet.

Formålet er at tydeliggøre at skadesforsikringsselskaberne ikke kan bruge de samme aktiver til dækning flere gange, da det indebærer en risiko for forsikringstagerne og de sikrede, da pantsætning vil indebære, at aktivet

først efter fyldestgørelse af pantrettighederne vil kunne indgå i konkursmassen og medgå til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, minimumsbasiskapitalkravet, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet. For at efterleve den foreslåede bestemmelse i stk. 1, 1. pkt. om at have aktiver, der modsvarer gyldigt stiftede panterettigheder, skal skadesforsikringsselskabet dermed som følge af stk. 2, 2. pkt. anvende aktiver, der ikke anvendes til at dække de forsikringsmæssige hensættelser eller det af selskabet opgjorte krav til minimumsbasiskapitalkravet, solvenskapitalkravet eller minimumskapitalkravet.

Der foretages på ovenstående baggrund ikke ændringer i lovforslaget.

3.7. § 212 – konkursbegæring

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at der ikke henvises til hybrid kernekapital i § 212, stk. 2, men at det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at der ved udeladelsen af ”hybrid kernekapital” i bestemmelsen ikke er tiltænkt en materiel ændring af reglerne.

F&P anbefaler i den forbindelse, at det bør overvejes, om der også bør henvises til CRR forordningens artikel 4, nr. 103.

Kommentar

Det bemærkes indledningsvist, at § 209 og tilhørende bemærkninger i lovforslaget indeholder den tekst, som F&P henviser til, hvorfor det antages, at det er denne bestemmelse, som F&P har bemærkninger til.

§ 209 i lovforslaget viderefører den gældende § 234 i lov om finansiel virksomhed med enkelte tilpasninger, så bestemmelsen efter dens ordlyd udelukkende gælder for forsikringsselskaber.

Begrebet ”hybrid kernekapital” er taget ud af den foreslåede § 209, idet bestemmelsen i lov om forsikringsvirksomhed alene vil regulere forsikringsselskaber, og begrebet ”hybrid kernekapital” ikke anvendes for så vidt angår forsikringsselskaber omfattet af Solvens II-reglerne, jf. Solvens II-forordningens artikel 82 (3).

Begrebet ”hybrid kernekapital” indgår således i den gældende § 234, stk. 2, da bestemmelsen også finder anvendelse for pengeinstitutter og realkreditinstitutter, der på EU-niveau er underlagt bl.a. CRR-forordningen. CRR-forordningens artikel 4, nr. 103, indeholder en definition af ”hybride kernekapitalposter i forsikringsselskaber”. Det er ikke en definition, der findes i Solvens II-reglerne, der gælder for forsikringsselskaber, men derimod en definition, der bruges i reglerne i CRR, der gælder for kreditinstitutter, f.eks. når disse besidder kapitalinstrumenter i forsikringsselskaber.

Det er baggrunden for, at der ved udeladelsen af begrebet ”hybrid kernekapital” ikke er tiltænkt en materiel ændring af bestemmelsen for så vidt

angår reguleringen af forsikringssselskaber. Den tidligere retsstilling for forsikringssselskaber under lov om finansiel virksomhed er således fortsat gældende.

Bemærkningerne giver på den baggrund ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.8. Regler for betryggende og rimelige anmeldte forhold i livsforsikring

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at det følger af den foreslåede § 30 og de tilhørende lovbemærkninger, at hvert element i tegningsgrundlaget skal være betryggende fastsat. F&P henviser til, at Solvens II-direktivet kun fastsætter krav om, at tegningsgrundlaget *som helhed* skal være forsigtigt valgt. På den baggrund foreslås det, at kravet i stk. 4 ændres til, at tegningsgrundlaget *som helhed* skal være betryggende. Derudover henviser F&P til, at der ikke er krav i Solvens II-direktivet om en maksimal grundlagsrente.

Derudover har F&P påpeget, at der bør foretages mindre sproglige justeringer i lovbemærkningerne til § 30 vedr. den mulighed, der findes for at anvende en alternativ metode for optjening af pension.

Kommentar

Lovforslagets § 30 viderefører den gældende § 21 i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen.

Lovforslagets § 30 fastsætter, at forholdene - og dermed beregningselementerne - i det tekniske beregningsgrundlag for livsforsikringsvirksomhed skal være betryggende og rimelige over for den enkelte forsikringstager og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.

Livsforsikringssselskabernes virksomhed er i høj grad håndtering af danskernes pensionsopsparinger. Kravene om et betryggende teknisk grundlag for livsforsikringsaftaler er et væsentlig element i forhold til at sikre god beskyttelse af livsforsikringssselskabernes kunder – og dermed pensionsopsparerne. Kravet om et betryggende teknisk grundlag indebærer, at selskaberne skal agere forsigtigt i fastlæggelsen af de enkelte beregningselementer (rentesatser, omkostningssatser og statistiske beregningselementer), der lægges til grund ved beregning af fx forsikringspræmier. Dermed sikres der en meget høj grad af sikkerhed for, at selskabet kan leve op til sine forpligtelser over for kunden, herunder fx pensionsudbetalinger, som ligger mange år ude i fremtiden.

F&P bemærker, at Solvens II direktivet efter F&P's opfattelse alene fastsætter, at tegningsgrundlaget som helhed skal være forsigtigt valgt.

Solvens II-direktivets artikel 209 fastlægger følgende krav for livsforsikringssselskaber:

”Præmierne for nye forretninger skal, vurderet ud fra rimelige aktuarmæssige antagelser, være tilstrækkelige til, at livsforsikringselskabet kan opfylde alle sine forpligtelser, herunder navnlig afsætte forsikringsmæssige hensættelser i overensstemmelse hermed.”

Det fremgår således ikke af direktivet, som fremført af F&P, at Solvens II direktivet fastsætter, at tegningsgrundlaget som helhed, skal være forsigtigt valgt.

Solvens II direktivets krav i artikel 209 skal endvidere ses i sammenhæng med de regler i Solvens II-direktivet, som livsforsikringselskaber er underlagt i forhold til hensættelser, risiko og solvens, der stiller krav om et mindsteniveau for opdeling af risiciene og hensættelserne i livsforsikring.

Det danske krav vedrørende betryggende forhold er konkretiseret i forhold til Solvens II-direktivets overordnede krav, så kravene indebærer, at de enkelte beregningsselementer, der afspejler forskellig risiko, skal være betryggende ved præmiefastsættelsen. Dvs., at den rentesats, der anvendes, skal vælges med forsigtighed, ligesom de statistiske beregningsselementer samt omkostningselementer skal vælges med forsigtighed (betryggende). Dette vurderes at være i overensstemmelse med Solvens II-direktivets artikel 209 og de øvrige krav om et mindsteniveau for opdeling af risiciene og hensættelserne i livsforsikring.

Ift. F&P’s forslag om anlæggelsen af en helhedsbetragtning i forhold til præmierne, så vurderes dette ikke på tilstrækkelig vis at afspejle de øvrige eksisterende regler. Hertil ville en imødekommelse potentielt kunne påvirke beskyttelsesniveauet for livsforsikringselskabernes kunder – og dermed pensionsopsparerne.

F&P’s forslag imødekommes således ikke på ovenstående baggrund. Lovforslaget vil derfor videreføre de gældende krav om, at livsforsikringsaftaler skal have et betryggende (og rimeligt) teknisk grundlag opgjort på de enkelte beregningsselementer hver for sig (rentesatser, omkostningssatser og statistiske beregningsselementer).

Ift. F&P’s henvisning til, at der ikke er krav i Solvens II-direktivet om en maksimal grundlagsrente, kan det oplyses, at Finanstilsynet allerede har drøftet med F&P, at kravet om maksimal grundlagsrente hænger tæt sammen med, hvorvidt virksomhederne vurderes at kunne opgøre værdien af deres finansielle garantier ud fra passende finansmatematiske og aktuarmæssige metoder og dermed selv opgøre, hvilken grundlagsrente, der kan anses for at være den maksimale grundlagsrente, de kan tilbyde, samtidig med at det tekniske grundlag er betryggende. Når alle livsforsikringselskaberne vurderes fuldt ud at kunne dette, så vil det kunne overvejes, om der fortsat er behov for at have nationale særregler om, at Finanstilsynet skal fastsætte en maksimal grundlagsrente.

F&P bemærker afslutningsvist, at der bør foretages en sproglig justering i bemærkningerne til § 30 vedr. den mulighed, der findes for at anvende en alternativ metode for optjening af pension. Denne bemærkning er imødekommet og der er foretaget en sproglig tilpasning i tråd hermed.

3.9. Krav om registrering hos Erhvervsstyrelsen før udøvelse af forsikringsvirksomhed og undtagelser til krav om tilladelse

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at det udtrykkeligt bør fremgå af lovforslagets § 14, stk. 1, at der stilles krav om registrering hos Erhvervsstyrelsen, inden udøvelse af forsikringsvirksomhed må påbegyndes. F&P anfører videre, at kravet om registrering hos Erhvervsstyrelsen for udøvelse af forsikringsvirksomhed tilsvarende bør tydeliggøres i § 24, og at det ikke fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen.

F&P bemærker, at det i lovbemærkningerne til § 14 bør fremgå, at § 11, stk. 2, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed ikke er videreført i § 14, ligesom dette bør begrundes.

*F&P bemærker videre, at bemærkningerne til § 14, stk. 3, i lovforslaget, hvor det fremgår, at ”*Ud over de virksomheder, der udtrykkeligt undtages i loven, er en række forsikringslignende ordninger ikke omfattet af kravet om tilladelse efter stk. 1. Som eksempler kan nævnes administrationsfællesskaber, pool-ordninger ved lovpligtige forsikringer, for eksempel for hunde og automobiler, frivillige pool-ordninger oprettet af forsikringsindustrien for skader inden for eksempel flyforsikring, produktansvar eller miljøskader. Herudover er visse garantiordninger oprettet ved lov undtaget*” kan give anledning til usikkerhed om retstilstanden, da stk. 2 og 3 er formuleret som udtømmende opregninger.*

Kommentar

I tråd med F&P's bemærkninger er betingelsen om registrering hos Erhvervsstyrelsen forud for udøvelse af forsikringsvirksomhed tilføjet til lovforslaget. I § 14, stk. 1, er der således tilføjet, at også registrering hos Erhvervsstyrelsen, jf. § 24, skal ske forud for udøvelse af forsikringsvirksomhed.

Der er i tråd med F&P's hørings svar blevet tilføjet til bemærkningerne til § 14, at den gældende § 11, stk. 2, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed ikke er videreført samt hvorfor. Baggrunden er, at bestemmelsen afspejlede en bestemmelse fra et tidligere direktiv, der blev ophævet med Solvens II-direktivet.

F&P's bemærkning til § 14, stk. 3, vedrører en passage i bemærkningerne, der er en videreførelse af de gældende bemærkninger til lov om finansiel virksomhed, hvorfor der ikke lægges op til at ændre dette, da en ændring af bemærkningerne potentielt vil kunne ændre den nuværende retstilstand.

3.10. Overdragelse – Sagsbehandlingstid

Forsikring & Pension bemærker, at fristen for erhvervsministerens afgørelse om overdragelse i lovforslagets § 195 bør forkortes.

Kommentar

Den foreslåede frist for erhvervsministerens afgørelse om overdragelse af forsikringsbestande i lovforslagets § 195 svarer til de gældende regler for overdragelse af forsikringsbestande i § 204, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af § 204, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at afgørelse efter stk. 1, skal meddeles ansøgeren senest to måneder efter ansøgningens modtagelse, men at denne frist forlænges med tre måneder i sager om overdragelse af forsikringsbestande, hvor afgørelsen skal afvente meddelelse om indsigelser fra de forsikringstagere, hvis forsikringer agtes overdraget, jf. § 204, stk. 2, 3. pkt.

Der er således tale om en videreførelse af gældende ret, hvor der på forsikringsområdet i udgangspunktet gælder en frist for afgørelse på fem måneder, da forsikringstagerne skal gives mulighed for at gøre indsigelser, som forlænger fristen fra de umiddelbare to måneder til fem måneder.

Fristen på de 5 måneder afspejler, at der skal være tid til en ordentlig sagsbehandling, da afgørelsen indebærer en accept af overdragelsen på forsikringstagerne vegne, ligesom fristen afspejler, at forsikringstagerne skal have tilstrækkelig tid til at gøre indsigelse inden for fristen på tre måneder.

Det gælder endvidere, at Finanstilsynets tilladelse til overdragelse af forsikringsbestande skal afvente udløbet af fristen på tre måneder for indsigelser fra forsikringstagerne, hvilket er i modsætning til, hvad der gælder for andre typer finansielle virksomheder. Det er Finanstilsynets praksis, at fristen for indsigelse ikke sættes i gang, før der er foretaget en vis sagsbehandling i forhold til ansøgningen. Det skyldes hensynet til ikke at forstyrre forsikringstagerne unødigt, såfremt der vurderes at være forhold forbundet med overdragelsen, som medfører risiko for, at overdragelse bør nægtes. Der er derfor behov for en vis sagsbehandling forud for, at der sker offentliggørelse om overdragelsen og sendes meddelelse til de berørte forsikringstagere. Derudover er der behov for at sikre tilstrækkelig tid til sagsbehandling af ansøgningen efter fristen for indsigelser fra forsikringstagerne er udløbet.

Det er vurderingen, at det ikke vil være praktisk muligt at håndtere ansøgning om overdragelse inden for en frist, der er kortere end fem måneder.

F&P's forslag om en kortere frist for afgørelser om overdragelse imødekommes derfor ikke.

3.11. Krav om vurderingsmandserklæring m.v. i forbindelse med overdragelse

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at det af bemærkningerne til lovforslagets § 195, stk. 10, fremgår, at det er et krav, at der bl.a. udarbejdes vurderingsmandserklæring m.v. i alle tilfælde, hvilket efter F&P's opfattelse er en ændring i forhold gældende ret, hvor det kun er et ubetinget krav at udarbejde vurderingsmandserklæring m.v. ved sammenlægning af forsikringselskaber.

F&P bemærker, at det virker unødigt at fratage aktionærerne den selvbestemmelse, der følger af selskabslovens almindelige regler, når der ikke er tale om overdragelse af en forsikringsbestand.

F&P anfører, at såfremt det er tilsigtet at foretage en materiel ændring af gældende ret, bør det beskrives og begrundes i bemærkningerne til bestemmelsen.

Kommentar

Det følger af den gældende § 204, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at visse bestemmelser i selskabsloven ikke finder anvendelse ved sammenlægninger omfattet af stk. 1. Lovforslagets § 195, stk. 6, svarer til denne bestemmelse. Der er ikke tale om materiel ændring af de nuværende regler.

Kravet om, at der skal udarbejdes en vurderingsmandserklæring gælder for fusioner mellem forsikringselskaber, dvs. når der skal foretages en vurdering af, hvorvidt en sammenlægning og tilhørende overdragelse af en forsikringsbestand kan anses for at være forsvarlig. I bemærkningerne til lovforslagets § 195, stk. 10, henvises der til et eksempel, hvor et forsikringselskab fusionerer med et administrationselskab. En sådan fusion indebærer ikke en overdragelse af en forsikringsbestand og kræver således ikke erhvervsministerens tilladelse efter lovforslagets § 195. Ved sådanne fusioner kan kapitalejerne i enighed fravige udarbejdelse af vurderingsmandserklæring.

F&P's bemærkninger har på ovenstående baggrund ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

3.12. Nøglepersoner

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at der i den foreslåede § 128, stk. 1, 2 pkt., er tilføjet ordene "blandt andet" i forhold til, hvem der er nøgleperson. F&P anfører, at dette er en væsentlig ændring i forhold til den gældende § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed og mener, at det skaber usikkerhed om, hvem der bør identificeres som nøglepersoner.

F&P anfører, at der i forvejen ligger et skønselement i, hvem der er omfattet af den gældende ordlyd (ansvarlige for nøglefunktioner og de facto

ledelse), og at tilføjelse af et ”blandt andet” til lovtæksten kun bidrager hertil, hvilket er retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt.

Kommentar

I arbejdet med lov om forsikringsvirksomhed er visse bestemmelser tilpasset eller forsøgt præciseret for at skabe klarhed om f.eks. den praksis, der relaterer sig til bestemmelsen. Som F&P anfører, så ligger der allerede i dag et skønselement i, hvem der er omfattet af den gældende § 64 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomheder efter den nuværende ordlyd, hvorfor der ikke er tale om en ændring af den gældende retstilstand.

Den foreslåede bestemmelse og anvendelse af udtrykket ”blandt andet” præciserer, at der i nogle selskaber kan være funktioner ud over de oplistede nøglefunktioner, som vil kunne anses for nøglefunktioner. Hvilke andre funktioner, som ud over virksomhedens risikostyringsfunktion, compliancefunktion, aktuarfunktion og interne auditfunktion vil skulle anses som nøglefunktioner, vil afhænge af virksomhedens forretningsmodel. Den ansvarlige for sådan eventuel øvrig nøglefunktion vil være at anse som en nøgleperson. Det er op til det enkelte forsikringsselskab at identificere selskabets eventuelle andre nøglefunktioner og udpege den ansvarlige for funktionen som nøgleperson.

Det vil således altid være op til det enkelte selskab at identificere nøglepersonerne, og der kan derfor ikke laves en udtømmende opstilling af, hvem der vil skulle anses som nøgleperson i det enkelte selskab. Ordlyden ”blandt andet” skal således fremhæve, at opremsningen af hvilke ansatte, der vil være nøglepersoner, ikke nødvendigvis kan anses for at være udtømmende for det enkelte selskab. Derfor vurderes det hensigtsmæssigt, at ”blandt andet” allerede fremgår i bestemmelsens stk. 1.

F&P's bemærkninger har på ovenstående baggrund ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

3.13. Compliancefunktionen

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at der er flere steder i relation til den foreslåede § 130, hvor lovtækt og bemærkninger efter F&P's opfattelse er for upræcise. I selve lovtæksten anvendes ”bl.a.” og ”m.v.” i vidt omfang. Dette er ikke hensigtsmæssigt og opfylder ikke kravet om klarhed i lovgivningen for en bestemmelse, der fastsætter forpligtelser. Det bemærkes i den forbindelse, at den gældende ledelsesbekendtgørelse er mere specifik på disse områder.

F&P bemærker endvidere, at det fremgår af bemærkningerne: ”Medarbejdere, der er involveret i compliancefunktionen, kan som udgangspunkt ikke deltage i leveringen af de tjenesteydelser eller udførelsen af de aktiviteter, som compliancefunktionen er forpligtet til at undersøge og kontrollere. Det skyldes, at compliancefunktionen er en del af virksomhedens kontrolsystem og at der vil opstå en interessekonflikt i forhold til de opgaver

og de kontroller, som compliancefunktionen er forpligtet til at udføre, hvor compliancefunktionen både deltager i udførelsen af opgaven og en efterfølgende kontrol.”

F&P bemærker, at formuleringen er unødigt skarp og bør opblødes. Alternativt bør det beskrives, hvordan man kan fravige udgangspunktet, dvs. sikre, at den pågældende medarbejder ikke kontrollerer sig selv osv. jf. forordningens ordlyd.

Kommentar

Det skal indledningsvist gøres klart, at der ikke er tiltænkt materielle ændringer, dvs. de nuværende regler er tiltænkt videreført.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at compliancefunktionen bl.a. skal ”kontrollere og vurdere, om virksomhedens metoder og procedurer, er egnede til at opdage og mindske compliance-risici, dvs. risici ved manglende overholdelse af regler m.v.” Med den foreslåede ordlyd er det således tydeligt, at der ikke er tale om en udtømmende opremsning af hvilke typer regelsæt, som compliancefunktionen skal kontrollere og vurdere. I den gældende bestemmelse i bekendtgørelse om ledelse og styring § 19 henvises til lovgivning, markedsstandarder eller interne regelsæt. Da der ikke er tiltænkt materielle ændringer vil ”regler m.v.” derfor blive ændret til ”lovgivning, markedsstandarder eller interne regelsæt”, så bestemmelsen viderefører den nugældende ordlyd.

F&P’s bemærker, om der kan opblødes ift. lovforslagets bemærkninger om medarbejdere involveret i compliancefunktionen, så det gøres klarere, at de beskrevne rammer er et udgangspunkt. Det følger dog allerede af bemærkningerne, at compliancefunktionen som udgangspunkt ikke kan deltage i leveringen af de tjenesteydelser eller udførelsen af de aktiviteter, som compliancefunktionen er forpligtet til at undersøge og kontrollere. Der henvises således allerede til, at der er tale om et udgangspunkt, dvs. at der kan ske en fravigelse, hvor en fravigelse dog forudsætter, at interessekonflikter kan undgås og funktionen kan opfylde de overordnede krav, der gælder for funktionen. Som angivet i bemærkningerne indebærer det bl.a., at det skal sikres, at funktionen er uden indflydelse, der kan påvirke funktionens evne til at varetage sine opgaver objektivt, retfærdigt og uafhængigt. Reglen supplerer de øvrige regler om compliancefunktionen, herunder funktionens ansvar og opgaver, der følger af Solvens II-forordningen, som finder direkte anvendelse.

Det vurderes på ovenstående baggrund, at bemærkningernes ordlyd bør opretholdes for så vidt angår medarbejdere i compliancefunktionen og deres deltagelse i leveringen af de tjenesteydelser eller i udførelse af aktiviteter, som compliancefunktionen er forpligtet til at undersøge og kontrollere.

3.14. Finanstilsynets godkendelse af indbetaling af nye aktier ved konvertering af gæld

Forsikring & Pension (F&P) anfører, at det er uklart, hvorfor der i bemærkningerne til den foreslåede § 41 henvises til, at en ansøgning efter bestemmelsen skal indsendes samtidig med ansøgning om Finanstilsynets godkendelse af selskabskapitalens forhøjelse ved apportindskud, når bestemmelsen omhandler godkendelse ved kapitalforhøjelser ved konvertering af gæld.

Kommentar

Lovforslagets § 41 viderefører den gældende § 358 i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen

Det medgives, at lovbemærkningerne ikke er i tråd med bestemmelsen, hvorefter beslutning om, at nye aktier skal kunne indbetales ved konvertering af gæld i medfør af § 161 i selskabsloven, skal godkendes af Finanstilsynet. Det følger af selskabslovens § 161, at hvis nye kapitalandele kan indbetales ved konvertering af gæld, skal forhøjelsesbeslutningen indeholde bestemmelserne herom.

Bemærkningerne til lovforslagets § 41 er derfor blevet tilpasset, så de reflekterer gældende ret.

3.15. Intern audit

Forsikring & Pension (F&P) finder det bemærkelsesværdigt, at der i Solvens II-forordningen gives mulighed for, at intern audit udpeges til andre nøgleposter, mens Finanstilsynet i bemærkningerne til § 132 indirekte tilkendegiver, at dette ikke kan lade sig gøre i praksis. ”Personer, der varetager opgaverne i selve funktionen, kan under visse særlige og kumulative betingelser, udpeges til andre nøgleposter, jf. art. 271, stk. 2, i Solvens II-forordningen. I praksis vil det imidlertid ofte være vanskeligt at kombinere intern auditfunktionens opgaver med andre funktioners eller driftsmæssige opgaver, da enhver involvering i virksomhedens operationelle funktioner vil kompromittere intern auditfunktionens objektivitet og uafhængighed og indebære en interessekonflikt for dem, der varetager intern auditfunktionen.”

F&P bemærker, at forordninger er direkte gældende og at tilsynet ikke har beføjelser til at tilsidesætte forordningen, og at der heller ikke på anden vis kan lovgives i strid med forordningen. F&P opfordrer på den baggrund til, at den sidste sætning slettes fra lovforslagets bemærkninger.

Kommentar

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 132, at personer, der varetager opgaverne i selve funktionen, under visse særlige og kumulative betingelser, kan udpeges til andre nøgleposter, jf. art. 271, stk. 2, i Solvens II-forordningen. Det er ligeledes udtrykt i bemærkningerne, at det i praksis

vil være svært at forene funktionen med andre funktioner eller driftsmæssige opgaver, da det er afgørende for funktionens effektivitet, at funktionen er objektiv og uafhængig af selskabets operationelle funktioner. Understregningen af, at det i praksis vil være svært at kombinere funktionens opgaver med andre opgaver ændrer ikke ved, at opgaverne kan kombineres, forudsat at de særlige og kumulative betingelser i Solvens II-forordningen kan iagttages.

Det vurderes derfor, at der ikke er lovgivet i strid med forordningen og at bemærkningerne bør opretholdes.

3.16. Tværgående pensionskasser

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at det af bemærkningerne til den foreslåede § 247 fremgår, at tværgående pensionskasser ikke må optage medlemmer, der ikke falder inden for pensionskassernes potentielle medlemskreds, som på forhånd er nærmere defineret i vedtægterne.

F&P anfører, at de ikke kan genfinde denne bemærkning i de nuværende bemærkninger til § 304 i lov om finansiel virksomhed (der er videreført i lovforslagets § 247).

F&P bemærker, at de går ud fra der ikke er tilsigtet nogen ændring af gældende praksis og vil foreslå, at sætningen udelades af bemærkningerne.

Kommentar

Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 247, at der er foretaget sproglige ændringer. Der er således ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen.

I arbejdet med lov om forsikringsvirksomhed er visse bestemmelser tilpasset i forhold til lovens anvendelsesområde, ligesom de enkelte bestemmelses formål er forsøgt præciseret for at skabe yderligere klarhed om f.eks. den praksis, der relaterer sig til bestemmelsen. Den konkrete sætning er alene et fortolkningsbidrag til bestemmelsen og har til formål at skabe klarhed over, at det i udgangspunktet er virksomhedens vedtægter, der definerer pensionskassens medlemskreds. Sætningen medfører ingen ændringer i forhold til den gældende praksis.

Der foretages på ovenstående baggrund ikke ændringer i bemærkningerne til den foreslåede § 247.

3.17. Definition på outsourcing

Forsikring & Pension (F&P) mener, at definitionen af begrebet outsourcing bør være så præcist og entydigt som muligt. Der synes ikke at være indholdsmæssig forskel på de to led i definitionen i § 9, stk. 1, nr. 21. Første led, der stammer fra EBA-retningslinjerne, bør kunne udgå, således at der er fokus på en definition for outsourcing for forsikringsvirksomhed

Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), bemærker, at definitionen af outsourcing synes at være todelt omfattende en generel definition og en definition særligt gældende for forsikringsselskaber (hhv. 1. og 2. pkt.). Det vil efter ATP's opfattelse være hensigtsmæssigt, at bestemmelsen indeholder én definition for at undgå at skabe usikkerhed. Bemærkningerne på s. 170 i lovforslaget skal evt. konsekvensrettes.

Kommentar

Definitionen af outsourcing i lovforslaget er en videreførelse af en tilsvarende definition i lov om finansiel virksomhed. Som påpeget af høringsparterne er definitionen i lov om finansiel virksomhed delt, hvor alene den ene del er relevant for forsikringsvirksomhed.

Lovforslaget har til formål at udskille forsikringsrelevant lovgivning fra lov om finansiel virksomhed, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt, at den del af definitionen, som ikke er relevant for forsikring udgår.

3.18. Outsourcing

Outsourcing af kritiske og vigtige operationelle funktioner udløser en række krav, som virksomhederne skal iagttage. F&P bemærker, at de støtter op om, at vurderingen af hvad der udgør outsourcing af ”kritiske eller vigtige operationelle funktioner” i første omgang ligger hos det enkelte selskab. F&P opfordrer dog til, at der i lovbemærkningerne anføres flere eksempler på, hvad der kan anses for kritisk eller vigtige operationelle funktioner.

Kommentar

Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, hvad der som udgangspunkt vil blive anset for outsourcing af kritiske og vigtige operationelle funktioner. Som eksempler er angivet outsourcing af produktudvikling, fastsættelse af forsikringsbetingelser og tarifering, diskretionær porteføljepleje, skadesbehandling, it-drift og –sikkerhed, regnskabs-/solvensopgørelser, databehandling og -opbevaring og varetagelse af opgaver relateret til nøgelfunktioner. Ligeledes er der i bemærkningerne eksempler på funktioner eller aktiviteter, som almindeligvis ikke vil udgøre outsourcing af kritiske eller vigtige funktioner eller aktiviteter.

Bemærkningerne indeholder således allerede eksempler på hvad der almindeligvis anses for outsourcing af kritiske og vigtige funktioner. Efter som vurderingen af, om en outsourcet funktion eller aktivitet er kritisk eller vigtig, som udgangspunkt beror på en konkret vurdering foretaget af det enkelte forsikringsselskab, er det ikke vurderet hensigtsmæssigt at opstille yderligere eksempler.

3.19. Eneret til navne

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at bestemmelsen om eneret til navn overtrædes alt for ofte, idet særligt eneretten til at benytte betegnelsen ”forsikringsselskab” misbruges af forsikringsagenturer. Det skader forbrugere, der efterlades i en situation, hvor de ikke har kendskab til, hvad det er for et forsikringsselskab, der forsikrer dem.

F&P opfordrer til, at det præciseres i lovbemærkningerne, at agenturer mv. ikke må benytte ”forsikring” i virksomhedens navn eller i forkortelser af dette, og at overtrædelse heraf får mærkbare konsekvenser.

Kommentar

Lovforslaget viderefører den gældende § 11, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, og der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen.

Lovforslaget fastsætter i 1. pkt., at alene virksomheder, der har tilladelse som forsikringsselskab, har eneret til at benytte betegnelsen »forsikringsselskab«, »gensidigt selskab« eller »pensionskasse« i deres navn. Af 2. pkt. fremgår, at andre virksomheder ikke må anvende navne eller betegnelser for deres virksomhed, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er forsikringsselskaber eller pensionskasser.

Af de specielle bemærkninger fremgår en udtømmende opremsning af, hvilke selskaber der anses for at være omfattet af navneeneretten. Forsikringsagenturer er ikke omfattet af navneeneretten og er derfor allerede afskåret fra at benytte betegnelsen ”forsikringsselskab” i deres navn.

Af de specielle bemærkninger fremgår ligeledes, at formålet med bestemmelsen er at give offentligheden mulighed for at konstatere, hvilke selskaber der er forsikringsselskaber, og dermed er berettiget til at indgå forsikringsaftaler, reguleret af den finansielle lovgivning og under tilsyn af Finanstilsynet.

F&P ønsker, at forsikringsagenturer afskæres fra at benytte ordet ”forsikring” eller en forkortelse heraf i deres navn. Det vurderes imidlertid ikke hensigtsmæssigt at foretage denne skærpelse, da for eksempel ordet ”forsikringsagentur” eller ”forsikringsmægler” i så fald ikke vil kunne anvendes. Det er vurderingen, at den slags begreber kan bidrage til at sikre forståelse hos forbrugerne af, hvem de entrerer eller er i dialog med.

Det vurderes derfor, at der allerede i reglerne er taget højde for F&P’s bekymringer, og at det er op til Finanstilsynet i det løbende tilsyn at foretage en konkret og individuel vurdering i den enkelte sag af, hvorvidt et selskabs navn er egnet til at fremkalde det indtryk, at der er tale om et forsikringsselskab. Der foretages derfor ikke ændringer i bestemmelsen eller i bemærkningerne.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at bestemmelsen foreslås strafbelagt i den foreslåede § 312, stk. 2, hvilket er en videreførelse af de nuværende regler. Overtrædelse af reglerne kan således fortsat straffes.

3.20. Investeringsregler og prudent person princippet

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at lovforslaget lægger op til en videreførelse af den eksisterende § 158 i lov om finansiel virksomhed om, at forsikringsselskaber skal investere deres aktiver således, at forsikringstageres og de begunstigedes interesser varetages bedst muligt i overensstemmelse med det såkaldte prudent person princip.

F&P henviser til, at der som led i udarbejdelsen af forslag til ny lov om forsikringsvirksomhed har været dialog mellem Finanstilsynet og F&P om en mere direktivnær implementering af Solvens II-direktivets artikel 132, som imidlertid er fravalgt.

F&P har ikke bemærkninger til det nuværende forslag til § 175, men oplyser, at de gerne indgår i en eventuel dialog med Finanstilsynet om en implementering, der i højere grad svarer til Solvens II-direktivets bestemmelser.

Derudover henviser F&P til, at der i lovbemærkningerne til bestemmelsen et sted gøres brug af ordet garantere. F&P finder, at valget af ordet ”garanterer” kan give anledning til en forkert opfattelse af, hvad prudent person-princippet kan sikre. F&P foreslår i stedet at benytte ordet ”sikrer”.

Kommentar

Lovforslagets § 175 viderefører den gældende § 158 i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen.

Den foreslåede § 175 vil derfor videreføre den gældende implementering af Solvens II-direktivets investeringsregler. Investeringsreglerne i Solvens II-direktivet udgøres af det såkaldte ”prudent person”-princip. ”Prudent person”-princippet indebærer, at forsikringsselskaber skal sikre, at investeringsstrategien understøtter det, forsikringstagerne er stillet i udsigt for de konkrete produkter, der udbydes af selskaberne, og varetager forsikringstageres interesser bedst muligt.

Det er korrekt, at der, som led i arbejdet med lovforslaget, har været drøftelser om udformningen af bestemmelsen.

Finanstilsynet er imidlertid ved at se på, om forskellige regler på pensionsområdet er tidssvarende og tager tilstrækkelig hånd om de risici, der er forbundet med den udvikling på pensionsområdet, hvor stadig flere kunder har ugaranterede pensionsprodukter.

Bestemmelsen om, hvordan pensionskundernes midler skal investeres, er et af de områder, der skal genbesøges i lyset af udviklingen. Der pågår fortsat en vurdering af effekterne og hensigtsmæssigheden i en eventuel

ændring til en tekstnær implementering af Solvens II-direktivets investeringsregler for forsikringsselskaber, herunder i relation til det forhold at flere kunder har ugaranterede pensionsprodukter. Et eventuelt forslag til en senere ændring af bestemmelsen vil selvfølgelig skulle i høring, herunder hos F&P.

I forhold til F&P's bemærkning til anvendelsen af ordet "garantere" bemærkes det, at ordet "garanterer" er en direkte gengivelse af den danske version af Solvens II-direktivets tekst. Der foretages derfor ikke en ændring af lovbemærkningerne til bestemmelsen.

3.21. Offentlighed ved generalforsamlinger

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at krav om offentlig tilgængelighed på generalforsamlingen i visse tilfælde medfører en uforholdsmæssig stor byrde for nogen forsikringsvirksomheder, da offentlighed om indkaldelse til generalforsamling og selve generalforsamlingen alene kan fraviges, hvis et selskab er 100 % ejet af en finansiel virksomhed eller finansielle virksomheder i samme koncern. Undtagelsen finder derfor ikke anvendelse på forsikringsholdingvirksomheder. F&P bemærker, at der ved generalforsamlingen i en virksomhed, der er ejet 100% af en forsikringsholdingvirksomhed ikke er en debat af interesse for offentligheden. Situationen er derfor den samme, som hvis selskabet var 100 % ejet af en finansiel virksomhed. Undtagelsen bør derfor tilsvarende kunne overføres til selskaber, som er 100 % ejet af en forsikringsholdingvirksomhed.

Kommentar

Lovforslaget viderefører det gældende krav i lov om finansiel virksomhed § 67 om, at indkaldelse til generalforsamlinger skal være offentlig tilgængelig og krav om, at pressen skal have adgang. Offentligheden antages generelt at have en øget interesse i åbenhed omkring forsikringsselskabernes beslutninger, da f.eks. livsforsikringsselskaberne forvalter penge for folk, der står uden for ejerkredsen, i lang tid.

F&P foreslår at udvide undtagelsen, der giver mulighed for at fravige reglerne om offentlighed for generalforsamlinger i forsikringsselskaber, til at gælde selskaber, der er 100 % ejet af en forsikringsholdingvirksomhed. Det vurderes, at den foreslåede ændring vil give ejerkredsen af forsikringsselskaber mulighed for at omgå kravet til offentlighed ved at overføre ejerskabet af et forsikringsselskab til en forsikringsholdingvirksomhed og derved undgå kravet om offentlighed.

Endeligt kan kravet om, at indkaldelsen skal være offentlig tilgængelig, opfyldes ved, at selskabet offentliggør indkaldelsen på dets hjemmeside. Den administrative byrde vurderes dermed at være så lav, at dette i sig selv ikke kan begrunde en begrænsning af offentlighedens, herunder mediernes, adgang til generalforsamlinger.

Der foretages på ovenstående baggrund ikke en ændring af lovforslaget.

3.22. Definition af begrebet ”eksponering”

Forsikring & Pension (F&P) finder, at det er nødvendigt med en præcisering af definitionen på ”eksponering” i den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 14, i forhold til definitionens betydning for rækkevidden af reglerne i de foreslåede §§ 118-121 om forbud mod eksponering og sikkerhedsstillelse og de foreslåede §§ 122-126 om ledelsens andre erhverv. Videre påpeger F&P, at definitionen og undtagelserne i definitionen relaterer sig til bankvirksomhed.

F&P anfører, at definitionen gør det vanskeligt at afgrænse forpligtelserne, og at der er stor risiko for at ramme situationer, hvor der ikke er den interessekonflikt, som eksponeringsreglerne skal imødegå, fordi de ikke er direkte møntet på forsikringsvirksomhed. F&P påpeger, at en tilpasning af definitionen til forsikringsvirksomhed er ekstra vigtig i lyset af de stramninger, der foreslås indført som følge af Ansvarsudvalgets anbefalinger. F&P henviser i den sammenhæng til foreningens høringssvar til lovforslag om gennemførelse af Ansvarsudvalgets anbefalinger om skærpet ansvarsvurdering for ledelsesmedlemmer mv. i finansielle virksomheder og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed.

F&P mener, at lovbemærkningerne bør suppleres med forsikringsrelevante eksempler, herunder eksempler på situationer, hvor der ikke vil være tale om interessekonflikt.

F&P nævner som eksempel, at enhver opkrævning af en skadesforsikringspolice eller tilsvarende standardprodukt, hvor der er en betalingsfrist, og hvor der er risiko for restancer, vil være omfattet af eksponeringsbestemmelserne. Som andet eksempel nævner F&P den situation, hvor et medlem af den anmeldte direktion i et livsforsikringsselskab har en bestyrelsespost i et pengeinstitut, hvor livsforsikringsselskabet eller dets datterselskab har en driftskonto.

Kommentar

Lovforslaget viderefører den gældende definition af eksponering i § 5, stk. 1, nr. 16, i lov om finansiell virksomhed. Der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen, der tillige finder anvendelse på bl.a. banker, jf. lov om finansiell virksomhed, og fondsmæglerselskaber, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Definitionens formål på tværs af lovgivningen på det finansielle område er at fremme forståelsen af bestemmelserne i de enkelte love, der vedrører eksponering.

Definitionen er videreført i samme ordlyd ud fra hensynet til at regulere virksomheder under Finanstilsynets tilsyn ens, så ensartet virksomhed reguleres ens. Det vurderes hensigtsmæssigt at ordlyden er ens ud fra hensynet til at understøtte en ensartet forståelse og fortolkning af bestemmel-

sen for virksomhederne på det finansielle område. Det gælder også undtagelserne, hvorefter eksponeringsbestemmelserne i de foreslåede §§ 117-120 og § 173 ikke finder anvendelse på visse mellemværender.

F&P imødekommes således ikke i forhold til ønsket om en ændring af bestemmelsens ordlyd, da det ikke vurderes, at der i forhold til bestemmelsen gør sig forhold gældende for forsikringselskaber, der gør det hensigtsmæssigt at fravige hensynet til at regulere virksomheder under Finanstilsynets tilsyn ens.

Det vurderes overordnet, at bemærkningerne til definitionsbestemmelsen samlet set er dækkende for lovforslagets bestemmelser, der omhandler eksponeringer. Dog er opstillingen af eksempler på mellemværende i bemærkningerne blevet suppleret med lån.

I tråd med F&P's bemærkning om behov for klarhed over bestemmelsernes anvendelse for forsikringsvirksomheder, er der tilføjet eksempler målrettet forsikringsvirksomhed i bemærkningerne til eksponeringsbestemmelserne i de foreslåede § 118 og § 124, stk. 1.

F&P nævner to konkrete eksempler med fortolkningstvivel i forhold til forsikringsvirksomhed. For det første nævnes mulige tilgodehavender, der er opstået ved manglende rettidig betaling af skadesforsikringspolice. Dette eksempel vurderes generelt set ikke at være omfattet af de nævnte eksponeringsbestemmelser, da bestemmelserne ikke regulerer mulig misligholdelse af en aftale indgået mellem forsikringselskabet og dets forsikringstagere, men forhold mellem forsikringselskabet og dets ledelsesmedlemmer m.fl., som kan indebære en interessekonflikt. For det andet nævner F&P eksempel om et muligt tilgodehavende på en driftskonto. Dette eksempel vurderes imidlertid at være omfattet af bestemmelserne i tråd med hensynene bag bestemmelserne.

3.23. Ledelsens andre hverv

Forsikring & Pension (F&P) finder, at der er flere uklarheder i forhold til forslaget bestemmelser, der omhandler eksponeringer, herunder bestemmelserne om ledelsens andre erhverv i de foreslåede §§ 122-126.

F&P er bl.a. uforstående overfor, at livsforsikringselskaber kan have et medlem af direktionen i bestyrelsen i selskaber, hvori livsforsikringselskaber besidder kapitalandele, eksempelvis for at beskytte aktieinvesteringen, men ikke tilsvarende have et medlem af direktionen i et selskab, som livsforsikringselskabet har ydet et lån til.

F&P finder, at eksponeringsforbuddet i den foreslåede § 124, stk. 1, ikke er tidssvarende i forhold til investeringsbilledet i dag, hvor forsikringselskaber ikke længere primært investerer i kapitalandele og børsnoterede obligationer, herunder særligt statsobligationer og realkreditobligationer,

men f.eks. også i egenkapital, hybrid kapital, juniorlån og seniorlån afhængig af investors risikoappetit. Videre anfører F&P, at eksponeringsforbuddet har den konsekvens, at forsikringsvirksomheder kun kan udpege et bestyrelsesmedlem til at ”passe investeringen”, hvis der investeres i kapitalandele, men ikke hvis der investeres i øvrige dele af finansieringen. Som eksempel kan et forsikringsselskabs direktør vælges som bestyrelsesmedlem i en børsnoteret virksomhed, hvori forsikringsselskabet ejer kapitalandele, men forsikringsselskabet kan ikke samtidig yde et lån, f.eks. i form af junior- eller seniorlån til samme virksomhed.

F&P vurderer, at bestemmelserne i §§ 118 og 124 er i strid med hinanden, idet bestyrelsen i medfør af § 118 f.eks. kan godkende en eksponering på markedsvilkår mod et selskab, hvori et medlem af direktionen i forsikringsvirksomheden har et ledelseshverv, men samtidig vil eksponeringen stride mod § 124. Man kan derfor få det indtryk, at den ene bestemmelse er kommet til på et senere tidspunkt, uden at der er blevet tænkt over sammenhængen med den anden bestemmelse. F&P mener derfor, at det er centralt, at bestemmelserne sammentænkes bedre i LFV.

Kommentar

Lovforslagets § 124 om ledelsens andre hverv viderefører den gældende § 80 i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke foretaget materielle ændringer i bestemmelsen, der tillige finder anvendelse på bl.a. banker, jf. lov om finansiel virksomhed, og fondsmæglerselskaber, jf. lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det er vurderingen, at der er interessekonflikter forbundet med, at ledelsen mv. i et forsikringsselskab deltager i ledelsen eller driften af et andet selskab, som forsikringsselskabet har en kreditrisiko på f.eks. som følge af, at forsikringsselskabet har ydet det pågældende selskab et lån eller købt det pågældende selskabs udstedte obligationer. Dette skyldes, at deltager man i ledelsen eller driften af et selskab, så har man ansvar for at varetage det pågældende selskabs og dets kapitalejers interesser. Disse interesser er ikke nødvendigvis de samme som de interesser, man har som långiver/obligationsejer. Det kan f.eks. være, at et givent selskab får en interesse i at tage mere risiko i bestræbelserne på at skabe finansielle resultater, end man som långiver/obligationsejer har en interesse i. Det skyldes, at øget risikotagning kan øge kreditrisikoen for långiver/obligationsejer ved at øge risikoen for misligholdelse af rentebetalingerne på lånet/obligationerne.

At eksponeringsforbuddet finder anvendelse ved eksponering i form af obligationer/långivning skal derfor ses i lyset af de indbyggede interessekonflikter mellem obligationsejer/långiver og kapitalejer. Som kapitalejer kan det f.eks. også være fornuftigt at få store udlodninger, hvorved egenkapitalen bliver forholdsvis mindre. Set fra långivers perspektiv vil en lav egenkapital alt andet lige øge kreditrisikoen.

At eksponering i form af kapitalandele er undtaget fra eksponeringsforbuddet skal ses i lyset af, at forsikringsselskabet har sammenfaldende interesser med det pågældende selskab og selskabets øvrige kapitalejere, når forsikringsselskabets ledelse mv. alene deltager i ledelsen eller driften af et andet selskab for at varetage egne interesser som kapitalejer.

Det bemærkes i den forbindelse, at forsikringssektorens aktive forvaltning af udlån eller obligationer bør håndteres ved god kreditstyring. Videre bemærkes det, at et forsikringsselskab som långiver eller obligationsejer ikke er sat uden for indflydelse, herunder på ledelsen i det selskab, der er ydet lån til eller erhvervet obligationer i. Et forsikringsselskab vil således kunne sikres indflydelse på et selskab, som forsikringsselskabet har ydet lån eller er obligationsejer i, gennem kendte instrumenter såsom eksempelvis vilkår, covenants/sikringsakter, rapportering, obligationsprospekter og overvågning.

Det er vigtigt at sikre, at eventuelle interessekonflikter ikke påvirker varetagelsen af kundernes interesser. De forskellige regler, der skal forhindre interessekonflikter, er et vigtigt element i at sikre dette. Videre er det vurderingen, at der i forhold til bestemmelsen ikke er særlige forhold for forsikringsselskaber, der medfører, at det er hensigtsmæssigt at fravige hensynet til at regulere virksomheder under Finanstilsynets tilsyn ens.

Lovforslagets § 118, om forsikringsselskabets eksponeringer mod direktører, bestyrelsesmedlemmer m.v., viderefører den gældende § 78 i lov om finansiel virksomhed med de ændringer, der er foreslået ved lov om ændring af finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love (Gennemførelse af Ansvarsudvalgets forslag om skærpet ansvarsvurdering for ledelsesmedlemmer m.v. i finansielle virksomheder og ændring af reglerne om egnethed og hæderlighed), der forventes fremsat forud for lov om forsikringsvirksomhed. Bestemmelsen har til formål at hindre konflikter mellem forsikringsselskabets interesser og direktørens eller bestyrelsesmedlemmernes interesser.

I forhold til den indbyrdes sammenhæng mellem §§ 118 og 124, skal det bemærkes, at § 118 fastsætter, at et forsikringsselskab kan foretage en række dispositioner med bestyrelsens godkendelse. Det er korrekt, at en disposition f.eks. kan være et lån til et selskab, hvor en direktør i forsikringsselskabet deltager i ledelsen, hvilket vil medføre, at § 124 finder anvendelse. Der lægges dog ikke op til at ændre reglerne, da de sammen sikrer, at interessekonflikter forebygges og håndteres. Endeligt skal det bemærkes, at lovforslagets §§ 118 og 124 viderefører den gældende retsstilling efter §§ 78 og 80 i lov om finansiel virksomhed, der har været gældende siden loven trådte i kraft i 2004.

På ovenstående baggrund vurderes det ikke, at der er behov for at justere i lovforslaget.

3.24. Ledelse og indretning af virksomheden

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at det bør fremgå tydeligt af bemærkningerne, at bestemmelsen bygger på et proportionalitetsprincip, så de enkelte virksomheder har mulighed for at indrette virksomhedens styring og organisering efter sine forhold og størrelse. Endvidere anbefaler F&P, at der af hensyn til de fremtidige brugere af loven bliver indført et indledende afsnit om, hvordan nøglefunktionerne (kontrolorganerne) indgår i ledelsessystemet.

F&P bemærker endvidere, at F&P i deres tidligere dialog med Finanstilsynet om forslaget er blevet enige om at udtrykket ”forsvarlig ledelse” bør anvendes i bemærkningerne i stedet for ”sund og forsigtig ledelse” i overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd og gældende ret.

F&P bemærker slutteligt, at direktionens ansvar for nøglefunktionerne fremhæves flere steder. Der bør sikres konsistens i ansvarsregler ift., hvilket ledelsesorgan, der har ansvaret for etablering og ansættelse af vedkommende nøglefunktioner.

Kommentar

Det fremgår af den foreslåede § 127, stk. 3, at direktionen beslutter placering og organisering af nøglefunktionerne under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomhedens risici og aktiviteter. Dermed fremgår allerede det proportionalitetsprincip som F&P efterlyser.

Det fremgår endvidere af § 127, stk. 3, at direktionen beslutter placering og organisering af nøglefunktionerne i virksomheden. Da det er op til den enkelte virksomhed at beslutte en organisering, der understøtter et effektivt ledelsessystem, vurderes det ikke hensigtsmæssigt at indføre et afsnit, der fastsætter hvordan nøglefunktionerne indgår i ledelsessystemet. Det bemærkes i øvrigt, at det under bemærkningerne til bestemmelserne om de enkelte nøglefunktioner er uddybet, hvordan nøglefunktionen forventes at arbejde sammen med direktionen.

Det er korrekt, at der i bemærkningerne indgår anvendelse af termen sund og forsigtig ledelse i relation til beskrivelsen af det overordnede krav om, at virksomhederne skal sikre en forsvarlig organisering af nøglefunktionerne. Der er tale om en direkte gengivelse af ordlyden i Solvens II-direktivets artikel 41. Som det fremgår af bemærkningerne til § 127 er der ikke tiltænkt materielle ændringer af bestemmelsen.

På ovenstående baggrund vurderes det ikke, at der er behov for at justere i lovforslaget.

3.25. Danske forsikringsselskabers filialetablering i et andet EU/EØS-land

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at det følger af artikel 145, stk. 4 i Solvens II-direktivet, at forsikringsselskabet også skal underrette tilsynsmyndigheden i værtslandet, såfremt der er ændringer i de afgivne oplysninger, og at denne forpligtelse derfor også bør tilføjes til bestemmelsens stk. 6.

Videre bemærker F&P, at artikel 146, stk. 2 i Solvens II-direktivet ikke er implementeret i bestemmelsen, som den foreligger nu. F&P uddyber, at tilsynsmyndigheden i hjemlandet skal begrunde over for forsikringsselskabet, hvis tilsynsmyndigheden ikke videregiver oplysningerne i § 59, stk. 1, til tilsynsmyndigheden i værtslandet, og at afslaget skal kunne indbringes for domstolene i hjemlandet.

F&P opfordrer til, at bestemmelsen indsættes i § 61 efter stk. 3.

Kommentar

Det tilføjes til den foreslåede § 61, stk. 6, at forsikringsselskaber skal underrette tilsynsmyndigheden i både hjemland og værtslandet, såfremt der sker ændringer i de afgivne oplysninger.

F&P opfordrer til at tilføje krav om tilsynsmyndighedens begrundelse og virksomhedens adgang til domstolsprøvelse. Hertil bemærkes det, at kravet om begrundelse i forbindelse med afgørelser allerede følger de almindelige forvaltningsretlige principper, og at domstolsprøvelse følger af grundlovens § 63, stk. 1. Det vurderes derfor, at der ikke er behov for at indføre dette i den foreslåede § 61.

3.26. Frister for filialers påbegyndelse af virksomhed i værtslandet

Forsikring & Pension (F&P) opfordrer til, at der i § 51, stk. 1, efter "... forsikringsselskabet har modtaget de oplysninger..." tilføjes "om særlige danske vilkår", for at øge bestemmelsens læsevenlighed.

F&P bemærker endvidere, at der i bestemmelsens stk. 2 efter "... § 49, stk. 2" også bør henvises til § 50, stk. 1 (§ 30, stk. 9 i lov om finansiel virksomhed), for at lave en korrekt videreførelse af § 30, stk. 10 i lov om finansiel virksomhed.

Kommentar

I tråd med F&P's bemærkninger vil bestemmelsen i § 51 stk. 1, 1. led, tilpasset, så det fremgår, at de oplysninger, selskabet modtager, er oplysninger om de særlige danske vilkår, der måtte gælde for dets aktiviteter. Bemærkningerne til bestemmelsens stk. 1 ændres, så der også henvises til § 50, stk. 1.

3.27. Procedurer for godkendelse af nye forsikringsprodukter

Forsikring & Pension opfordrer til, at det i lovforslagets bemærkninger til § 134 beskrives nærmere, at § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som der henvises til i de specielle bemærkninger til § 134, er blevet ophævet med lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Kommentar

Ophævelsen af § 71, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed med lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter er sket ved en fejl. Lovforslagets § 134 retter op på fejlen ved at genindsføre bestemmelsen. Dette vil blive beskrevet i en tilføjelse til bemærkningerne til lovforslagets § 134.

3.28. Forbrugerombudsmandens kompetence

Forbrugerombudsmanden bemærker, at de specielle bemærkninger til § 67, stk. 2, der hjemler fastsættelse af regler om god skik, indeholder en beskrivelse af de regler, der både findes i bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører og i markedsføringsloven. I den forbindelse nævnes det, at reglerne er medtaget i bekendtgørelsen, da det er Finanstilsynet, der fører tilsyn med disse regler på det finansielle område. Forbrugerombudsmanden foreslår, at denne sætning udgår eller at det anføres, at Forbrugerombudsmanden håndhæver reglerne i markedsføringsloven.

Kommentar

Det er korrekt, at de nævnte regler, som både findes i bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører og markedsføringsloven, håndhæves af Finanstilsynet henholdsvis Forbrugerombudsmanden.

Bemærkningerne til § 67 vil derfor blive justeret, så de korrekt afspejler, at Forbrugerombudsmanden håndhæver reglerne i markedsføringsloven.

3.29. God skik

Forsikring og Pension (F&P) foreslår en præcisering af bemærkningerne til § 67, stk. 4, der indeholder hjemmel til at fastsætte regler om efterforskning. Det fremgår af bemærkningerne til § 67, stk. 4, at det vil være i strid med god skik, hvis et forsikringsselskab bevidst truer med et uretmæssigt krav for at få kunden til at acceptere forsikringsselskabets afgørelse. F&P foreslår, at det præciseres, at det er en betingelse, at selskabet er klar over, at kravet er uretmæssigt.

Kommentar

Det bemærkes, at eksemplet i bemærkningerne allerede forudsætter, at selskabet er klar over, at kravet er uretmæssigt, idet selskabet bevidst truer med et uretmæssigt krav. Der vurderes derfor ikke, at der er behov for at justere i bemærkningerne.

3.30. Kompetencekrav

Forsikring og Pension (F&P) foreslår en række præciseringer i de specielle bemærkninger til § 70, stk. 2, som indeholder hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte, der er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsdistribution hos et forsikringsselskab eller et genforsikringsselskab. F&P foreslår bl.a., at det præciseres, at medarbejderen ikke må bebyrdes med krav til kompetencer, som ikke er nødvendige for at kunne varetage medarbejderens arbejdsområde. F&P foreslår endvidere, at det præciseres, at vurderingen af, om den pågældende opfylder kompetencekravene, kan foregå ved gennemførelse af en test, ved sidemandsoplæring eller på anden tilsvarende måde, der sikrer, at den nødvendige teoretiske viden og praktiske kunnen er opnået.

Kommentar

Hensigten med lovforslaget er at videreføre gældende ret. Det er vurderingen, at den eksisterende hjemmel til at fastsætte kompetencekrav og de hertil hørende bemærkninger indeholder tilstrækkelig fleksibilitet til at udstede hensigtsmæssige kompetencekrav. Det vurderes derfor ikke at være nødvendigt at supplere bemærkningerne med de foreslåede eksempler.

3.31. Videregivelse af oplysninger

Forsikring og Pension (F&P) foreslår, at det præciseres i bemærkningerne til § 82, at en udnyttelse eller videregivelse altid vil være berettiget, hvis der foreligger et gyldigt samtykke og ikke blot et samtykke fra kunden, som det fremgår af lovforslaget. F&P foreslår endvidere, at der indsættes yderligere eksempler på en berettiget videregivelse i de specielle bemærkninger, herunder adgang til videregivelse af oplysninger om oversvømmelsskader.

F&P finder endvidere, at den nuværende § 118, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed om videregivelse fra et pengeinstitut af oplysninger om kapital- eller rateopsparing til forsikringsselskabet/administrationsselskabet medtages i lovudkastet. I modsat fald bliver det modtagne forsikringsselskab stillet ringere efter lovforslaget end efter de nuværende regler, og det er efter de generelle bemærkninger ikke hensigten med lovforslaget.

F&P finder endelig, at § 85 om videregivelse af oplysninger til markedsføring udgør en klar skærpe i forhold til de generelle databeskyttelsesregler, hvorefter det er tilladt at videregive generelle personoplysninger til markedsføring uden samtykke, med hjemmel i interesseafvejningsreglen i artikel 6, stk. 1, litra f, i databeskyttelsesforordningen. I lyset af opstramningen af databeskyttelsesreglerne som følge af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, foreslås det derfor, at de skærpede krav i forhold til forsikringsselskaberne bør fjernes.

Kommentar

Lovforslaget har til formål at videreføre den eksisterende lovgivning for forsikringselskaber fra lov om finansiel virksomhed. Udgangspunktet har derfor været, at bemærkningerne tager afsæt i de tidligere bemærkninger og gældende praksis. Det vil indebære en eksplicit udvidelse af mulighederne for at lave en berettiget videregivelse, hvis der tilføjes yderligere eksempler, hvilket kan begrænse Finanstilsynets mulighed for nærmere at vurdere i tilsynspraksis, hvornår der foreligger en berettiget videregivelse.

Det vurderes derfor ikke, at de nævnte eksempler bør medtages i lovforslaget. Finanstilsynet vil dog fortsat i sin tilsynspraksis kunne vurdere mulighederne for at lave en berettiget videregivelse i henhold til reglerne, og Finanstilsynet vil herunder kunne tage stilling til de nævnte eksempler.

§ 118, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed regulerer pengeinstitutters mulighed for at videregive oplysninger om en kapital- eller ratepension til et forsikringsadministrationsselskab, der er koncernforbundet med pengeinstituttet. Da bestemmelsen således ikke regulerer forsikringselskabers videregivelse af oplysninger, er den ikke medtaget i udkast til lov til forsikringsvirksomhed. Dette ændrer imidlertid ikke på den gældende retstilstand i forhold til, at et forsikringselskab fortsat vil kunne modtage oplysningerne, hvis de er videregivet af et pengeinstitut i overensstemmelse med reglerne i den gældende § 118, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Der vurderes derfor ikke behov for at ændre i lovforslaget for at opretholde den gældende retstilstand.

§ 85 om videregivelse af oplysninger til markedsføring er en videreførelse af § 121 i lov om finansiel virksomhed. Den gældende § 121 i lov om finansiel virksomheder vil fortsat være gældende for øvrige finansielle virksomheder, ligesom der er en tilsvarende bestemmelse i § 118 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter. Hvis der skal ske en tilpasning af reglen, så bør det derfor ske på tværs af reguleringen af virksomhederne på det finansielle område. En stillingtagen til en sådan ændring vil derfor også kræve en nærmere vurderingen af konsekvenserne for kunderne på tværs af virksomhederne på det finansielle område.

Der sker på den baggrund ikke en ændring af bestemmelsen i lovforslaget.

3.32. Krav til bestyrelsens kollektive egnethed

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at forslagets § 107, stk. 2, er en ny bestemmelse, som indebærer materielle ændringer i gældende ret. Det anføres, at bestemmelsen er uklar og formuleret for snævert, således at den ud fra dens ordlyd lægger unødige og uhensigtsmæssige begrænsninger på selskaberne i forhold til evalueringen af bestyrelsens samlede viden og erfaring. Eksempelvis vil et bestyrelsesmedlem, som har ledelseserfaring fra Finanstilsynet eller Nationalbanken, ikke kunne siges at have ”ledelseserfaring fra en anden relevant finansiel virksomhed”.

F&P foreslår, at formuleringen ”finansiel ledelseserfaring fra en anden virksomhed” eller ”ledelseserfaring fra en anden relevant virksomhed inden for det finansielle område” i stedet anvendes. Det ønskes således, at bestemmelsen kan rumme personer, som har ledelseserfaring fra det finansielle område i en virksomhed eller en myndighed, som ikke falder ind under den ret snævre definition af ”finansiel virksomhed” i lov om finansiel virksomhed. Det er væsentligt, at bestemmelsen formuleres tilstrækkeligt præcist, da der ikke vil være den samme adgang til at dispensere fra bestemmelsen ud fra en konkret vurdering af personens kompetencer og viden, når det beskrevne krav flyttes fra en vejledning og ind i selve lovteksten.

F&P bemærker derudover, at formuleringen ”en vis størrelse” tillige er upræcis. Grundlæggende bør en bestemmelse, der er strafbelagt, være formuleret så præcist, at det er klart, hvilke selskaber (eller personer) der kan ifalde straf efter bestemmelsen.

Kommentar

Den foreslåede bestemmelse i § 107, stk. 2, udgør en materiel ændring af gældende ret, idet anbefalingen i Finanstilsynet vejledninger af 4. juli 2012 til evaluering af bestyrelsens viden og erfaring i henholdsvis livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser samt skadesforsikringsselskaber, bliver et lovkrav.

Den foreslåede bestemmelse stiller krav til, at bestyrelsen i livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og skadesforsikringsselskaber af en vis størrelse skal have mindst et medlem med ledelseserfaring, enten fra et forsikringsselskab eller et relevant pengeinstitut eller realkreditinstitut.

Lovforslaget stiller ikke krav til, hvilken stilling i et forsikringsselskab, et pengeinstitut eller et realkreditinstitut, erfaringen skal være opnået i, da det er en konkret vurdering, hvad der udgør relevant ledelseserfaring. Det vurderes derfor ikke, at bestemmelsen pålægger unødige eller uhensigtsmæssige begrænsninger på selskaberne, idet selskaberne vil have et vist frirum til selv at vurdere, hvilken type ledelseserfaring, selskaberne anser for tilstrækkelig og relevant.

Ift. F&P's forslag om, at bestemmelsen bedre bør kunne rumme personer, som har ledelseserfaring fra det finansielle område i en virksomhed eller en myndighed, så imødekommes forslaget ikke, da det ikke tanken, som det er tilfældet ved egnetheds- og hæderlighedsvurderinger, at konkret praktisk erfaring fra eksempelvis offentlige myndigheder, som f.eks. Nationalbanken eller Finanstilsynet, kan erstatte erfaring fra et forsikringsselskab eller et relevant pengeinstitut eller realkreditinstitut. Dette er fordi, at bestemmelsen skal sikre, at større forsikringsselskabers bestyrelser har mindst en person med den fornødne praktiske indsigt og forståelse for drift af en relevant finansiel virksomhed. Dermed bliver bestyrelsen bedre i stand til at forholde sig kritisk til direktionens arbejde. Derfor findes det

ikke hensigtsmæssigt at omfatte andre typer ledelseserfaring, der ikke nødvendigvis giver et direkte sammenligneligt erfaringsgrundlag. Det er i den sammenhæng væsentligt, at der i bestyrelsen blot skal være ét medlem med ledelseserfaring fra enten et forsikringselskab eller et relevant pengeinstitut eller realkreditinstitut.

F&P bemærker herudover, at det er upræcist angivet i lovforslaget, hvilke forsikringselskabers bestyrelser, som omfattes af kravet i § 107, stk. 2, idet formuleringen, "af en vis størrelse," kan give anledning til tvivl. Et forsikringselskab kan derfor ikke klart fastslå, hvorvidt de er omfattet af bestemmelsen på baggrund af lovttekstens ordlyd. Det forudsætter en nærlæsning af bemærkninger til bestemmelsen.

F&P's bemærkning imødekommes, da det medgives, at den nuværende formulering af bestemmelsen kan give anledning til tvivl. Det findes derfor i tråd med F&P's bemærkning hensigtsmæssigt at præcisere, hvilke selskaber der er omfattet. Lovforslagets § 107, stk. 2, er derfor blevet justeret, så det klart fremgår, at bestemmelsen alene finder anvendelse på livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser med en balancesum på over 30 mia. kr. og skadesforsikringselskaber med en balancesum på over 4 mia. kr.

3.33. Krav om anonyme indberetninger til forsikringselskaber

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at whistleblowerreglerne i lovforslagets § 136 er tilføjet en henvisning til de parallelle regler i lov om beskyttelse af whistleblowerne (whistleblowerloven). F&P bemærker i den forbindelse, at Finanstilsynet tidligere har oplyst, at der vil blive udarbejdet en vejledning med henblik på at give nogle retningslinjer for samspillet mellem en whistleblowerordning efter forsikringsdistributionsdirektivet som implementeret i § 136 og whistleblowerlovens regler. F&P mener, at der er behov for en sådan vejledning og hilser en sådan snarlig vejledning velkommen.

F&P fremhæver, at det i lovbemærkningerne præciseres, at reglerne i lov om forsikringsvirksomhed har forrang, når de giver whistlebloweren en bedre beskyttelse, end whistlebloweren ville få i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowerne. Efter den gældende § 75 a i lov om finansiel virksomhed, som foreslås videreført i nærværende lovforslags § 136, er det et krav, at indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering skal kunne foretages anonymt. I whistleblowerloven er der ikke en tilsvarende ret til at indberette anonymt.

F&P anfører på den baggrund, at § 136 derfor har forrang for whistleblowerlovens regler, da det stiller whistlebloweren bedre at kunne være anonym. F&P foreslår, at det præciseres i lovbemærkningerne, at kravet om anonymitet kun skal opretholdes i forhold til overtrædelser af den finansielle regulering, og at retten til anonymitet ikke gælder ved indberetninger

om overtrædelse af anden lovgivning, f.eks. miljøforskrifter, straffeloven m.fl., som kun kan foretages efter whistleblowerloven.

F&P anfører således, at det ikke er samtlige indberetninger, som forsikrings-selskaberne er forpligtede til at sikre anonymitet ved, men udelukkende dem, der henhører under den finansielle regulering.

Kommentar

Med lovforslagets § 136, stk. 1, 4. pkt., præciseres det, at lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på forsikrings-selskabernes interne whistleblowerordninger.

Det forventes fortsat, at Finanstilsynet udsteder en vejledning, som præciserer samspillet mellem whistleblower-bestemmelserne i den finansielle regulering og lov om beskyttelse af whistleblowere således, at virksomheder klart kan identificere, hvilke regler der gælder for dem. Vejledningen forventes udarbejdet i løbet af 2023.

Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget, at reglerne i lov om forsikringsvirksomhed har forrang, når de giver whistlebloweren en bedre beskyttelse, end whistlebloweren vil få i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowere. Herved angives det, at de særlige finansielle regler på whistleblowerområdet opretholdes ved siden af den almindelige regulering i lov om beskyttelse af whistleblower, herunder kravet om mulighed for anonymitet.

Da lovforslaget fastsætter, at indberetninger til et forsikrings-selskabs interne ordning skal kunne foretages anonymt, indebærer det, at indberetninger om andre ikke-finansielle forhold, herunder overtrædelser af straffeloven, som alene omfattes af whistleblowerloven, også skal kunne foretages anonymt.

3.34. Aflønningsreglerne i forsikrings- og pensionssektoren

Forsikring & Pension (F&P) bakker op om de danske aflønningsregler, der sikrer, at forsikrings-selskaber fører en forsvarlig lønpolitik. F&P anfører dog, at der bør arbejdes for at skabe et level playing field for forsikrings-selskaber i EU, herunder i forhold til aflønningsreglerne.

F&P bemærker, at det alene er de mest overordnede bestemmelser i aflønningsbekendtgørelsen, der videreføres. Eksempelvis er bagatelgrænsen for udbetaling af variabel løn i aflønningsbekendtgørelsens § 24 ikke medtaget. Denne skaber en vigtig fleksibilitet, og det er derfor vigtigt, at bestemmelsen også gælder fremover - enten i lovtekst eller i ny aflønningsbekendtgørelse. Det samme gør sig gældende for aflønningsbekendtgørelsens § 16 om bestyrelsens forpligtelse til at sikre, at der en gang årligt føres kontrol med, at aflønningspolitikken overholdes.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) anfører, at regler, der er indført og opstillet for virksomheder, der forbliver omfattet af lov om finansiel virksomhed, ikke fremadrettet unødigt skal belaste forsikringsvirksomheder, herunder aflønningsreglerne. FA tilskynder, at lovgiver fremadrettet vil henholde sig til hovedreglen om minimumsimplementering af EU-direktiver på arbejdsmarkedet, når det gælder aflønningsreglerne i den kommende lov om forsikringsvirksomhed.

Kommentar

De danske aflønningsregler er ensartede på tværs af den finansielle sektor, herunder i forsikrings- og pensionssektoren, på baggrund af den finansielle krise i medfør af politiske aftaler af 31. august 2010 om forsvarlige aflønningspolitikker i den finansielle sektor² og den politiske aftale af 10. oktober 2013 (bankpakke 6)³ i forbindelse med implementeringen af CRD III og CRD IV. De ensartede aflønningsvilkår og krav til lønpolitikker i sektoren sikrer et ensartet beskyttelsesniveau for kunder, indskydere og investorer inden for de forskellige brancher.

Aflønningsreglerne har til formål at understøtte transparens, styrke governance og forebygge interessekonflikter. Det er væsentlige hensyn, der gør sig tilsvarende gældende over for forsikringsselskaber som for øvrige virksomheder i den finansielle sektor. Af den årsag er de EU-retlige aflønningsregler i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 (Solvens II-forordningen), nationalt indført for gruppe 2-forsikringsselskaber. Det findes fortsat hensigtsmæssigt, at alle forsikringsselskaber omfattes af de gældende aflønningsregler af hensyn til at understøtte en sund og forsvarlig virksomhedsledelse fremadrettet.

Lovforslaget viderefører en række af de gældende aflønningsregler for forsikrings- og pensionssektoren fra aflønningsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2019, som ændret ved bekendtgørelse nr. 360 af 23. marts 2022, om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og firmapensionskasser. Herudover medtages en række kommende ændringer til aflønningsbestemmelserne, som forventes at træde i kraft før lov om forsikringsvirksomhed.

I forhold til F&P's ønske om, at § 16 og § 24 i aflønningsbekendtgørelsen skal videreføres, så vil bestemmelserne ikke bortfalde, og de vil fortsat indgå i den fremtidige aflønningsbekendtgørelse. Dette ønske vil således

² Aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af den 31. august 2010.

³ Aftale mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013.

blive imødekommet i den fremtidige aflønningsbekendtgørelse, og bemærkningen giver derfor ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.35. Kønsneutral lønpolitik

Forsikring & Pension (F&P) foreslår, at det præciseres i bemærkningerne til lovforslagets bestemmelser om kønsneutral lønpolitik i § 142, stk. 2, og § 143, stk. 2, at selskaberne forventes at skulle dokumentere overholdelsen af kravet, herunder i form af lønstatistikker m.v.

Kommentar

Det følger af lovforslagets § 142, stk. 2, og § 143, stk. 2, at forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder skal have en kønsneutral lønpolitik. Det gør sig altid gældende, at virksomhederne skal kunne dokumentere reglernes overholdelse.

3.36. Formandens redegørelse for aflønning på generalforsamlingen

Forsikring & Pension (F&P) bemærker til § 144, stk. 2, 2. pkt., at forpligtelsen for formanden til at redegøre for ledelsens aflønning i det forgangne regnskabsår og den forventede aflønning i indeværende og kommende regnskabsår på det øverste organs forsamling er uklar.

I praksis vil det ikke være muligt at oplyse et fuldkomment retvisende billede af aflønningen for det kommende år, hvis der dermed menes året efter det år, hvor generalforsamlingen afholdes, da aflønningen for dette år ikke vil være besluttet endnu. En redegørelse om aflønning for det kommende år kan alene indeholde forventet/kendt aflønning, som typisk vil være tilsvarende det indeværende år, eventuelt med allerede aftalt regulering samt øvrig variabel aflønning, der er kendt. Redegørelsen vil derfor alene skulle ses som den forventede aflønning for det kommende år baseret på det forrige års aflønning.

F&P bemærker til § 144, stk. 2, 3. pkt., at den nye forpligtelse for formanden til at forklare og begrunde lønpolitikens indhold samt dens efterlevelse i sin beretning for generalforsamlingen, er uklar i forhold til, hvad den betyder i praksis. F&P foreslår, at det i bemærkningerne til bestemmelsen, som er ganske sparsomme, nærmere beskrives, hvad der forventes af formandens forklaring og begrundelse for at kunne efterleve kravet på behørig vis.

Kommentar

Lovforslagets § 144, stk. 2, 2. pkt., jf. 1. pkt., fastsætter, at formanden i sin beretning for det øverste organs forsamling skal redegøre for aflønning af ledelsen, herunder oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og det kommende regnskabsår.

Bestemmelsen fastsætter, at formanden alene skal medtage oplysninger om den ”forventede aflønning” i indeværende og det kommende regnskabsår. Det ligger i naturlig forlængelse heraf, at formanden kun kan angive et overlag på den konkrete aflønning, som ikke endeligt er fastsat. Oplysninger om den forventede aflønning tager derfor udgangspunkt i, om aflønningen i det foregående regnskabsår påtænkes videreført fremadrettet, eller om der allerede er kendte ændringer. Det vurderes, at dette allerede afspejles i bemærkningerne til bestemmelsen.

Lovforslagets § 144, stk. 2, 3. pkt., fastsætter, at formanden for bestyrelsen skal forklare og begrunde lønpolitikens indhold og dens efterlevelse i sin beretning for virksomhedens øverste organ. Det fremgår af bemærkningerne, at formandens beretningen skal adressere de overordnede komponenter i virksomhedens lønpolitik og uddybe hensigten hermed. Derudover skal bestyrelsesformanden forklare lønpolitikens efterlevelse, herunder tilfælde hvor lønpolitikken eventuelt ikke efterleves.

Formanden skal således forklare lønpolitikens indhold og gøre status på den årlige kontrol af, hvorvidt aflønningsreglerne er overholdt. Det vurderes, at dette allerede afspejles i bemærkningerne til bestemmelsen.

Kravene vurderes således at være fyldestgørende beskrevet i lovforslagets ordlyd og bemærkningerne hertil, hvorfor F&P's bemærkninger ikke giver anledning til ændringer i lovforslaget.

3.37. Variabel aflønning

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at lovforslagets § 146, stk. 1, nr. 5, som fastsætter regler for udskydelse af variabel løn, skærper minimumskravene til udskydelsesperioderne, idet variabel løn til væsentlige risikotagere samt direktion og bestyrelse fremover skal udskydes med henholdsvis fire og fem år (i dag hhv. tre og fire år).

F&P anfører, at det er endnu en skærpelse af de i forvejen meget krævende regler for brug af variabel løn i finanssektoren. Regler, der har baggrund i CRD V, bør ikke få afsmittende effekt på forsikrings- og pensionsområdet og vil i givet fald udgøre overimplementering. Det er netop hensigten med opsplitningen af lov om finansiel virksomhed, at regler for bank og forsikring ikke skal være ens.

F&P bemærker, at skærpelsen ifølge lovforslaget først træder i kraft den 1. januar 2024. Dog indføres skærpelsen også i den kommende ændring til aflønningsbekendtgørelsen, som forventes at træde i kraft den 1. januar 2023, og udgør dermed gældende ret, når lovforslagets tilsvarende bestemmelse får virkning.

Det må forstås således, at ændring af udskydelsesperioden for væsentlige risikotagere til mindst 4 år og mindst 5 år for direktionen træder i kraft før

1. januar 2024, hvorfor det bør sikres, at denne ændring først omfatter variabel løn optjent fra 2023. Variabel løn optjent i 2022 bør være omfattet af hidtil gældende regler. F&P foreslår derfor, at dette præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen.

F&P bemærker desuden, at det forekommer misvisende, at lovforslagets bemærkninger alene omtaler udskydelse af både kontantdelen og instrumentdelen af en variabel løn. Finanstilsynet har ikke haft indvendinger mod, at selskaber anvender up front udbetaling af hele kontantelementet samtidig med, at hele aktieelementet udskydes fuldt ud i udskydelsesperioden. F&P foreslår derfor, at det præciseres, at det også er muligt at udskyde aktieelementet, hvis hele kontantelementet udbetales samtidigt med aktieelementets udskydelse.

Kommentar

Med den kommende ændring til aflønningsbekendtgørelsen skærpes kravene til udskydelse af variabel løn til væsentlige risikotagere samt bestyrelse og direktion til henholdsvis fire og fem år (i dag hhv. tre og fire år). Herved ensrettes kravene til udskydelse af variabel aflønning i forsikrings- og pensionssektoren med vilkårene i den øvrige finansielle sektor, som blev indført på baggrund af CRD V med lov nr. 2110 af 22. december 2020 og lov nr. 2382 af 14. december 2021. Ændringen udmønter de politiske aftaler på området, jf. kommentaren i afsnit 3.34. ovenfor.

Ændringen af udskydelseskravet i bekendtgørelsen træder forventeligt i kraft den 1. juli 2023 og videreføres herefter i lovforslaget med forventet ikrafttræden den 1. januar 2024.

Den skærpede udskydelsesperiode, som fastættes i den kommende ændring til aflønningsbekendtgørelsen, vil alene finde anvendelse på variabel løn optjent i optjeningsperioder efter bekendtgørelsens ikrafttræden. For variabel løn optjent i optjeningsperioder før bekendtgørelsens ikrafttræden finder de hidtil gældende regler anvendelse i bekendtgørelse nr. 16 af 4. januar 2019 om lønpolitik og aflønning i forsikringsselskaber, forsikringsholdingvirksomheder og firmapensionskasser. Lovforslagets § 326, stk. 3, viderefører denne overgangsperiode, idet § 146 alene får virkning for aftaler, der indgås, genforhandles, forlænges eller fornys efter lovens ikrafttræden. Skærpelsen kommer således ikke til at få bagudrettet virkning for tidligere optjent variabel løn.

Lovforslagets bemærkninger angiver et eksempel på, hvordan både kontanter og instrumenterne i den variable løn underlægges udskydelse af hensyn til balancen mellem den ansattes og selskabets langsigtede interesser. Dette er imidlertid ikke til hinder for, at virksomhederne kan sammensætte variabel aflønning på anden måde.

Der foretages på ovenstående baggrund ikke ændringer i lovforslaget som følge af F&P's bemærkninger.

3.38. Fratrædelsesgodtgørelse til direktionsmedlemmer

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at de foreslåede bestemmelser om direktionsmedlemmers fratrædelsesgodtgørelser i lovforslagets §§ 147-150 svarer til §§ 77 j-1, som foreslås indsat i lov om finansiel virksomhed med forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love (Ansvarsudvalg samt egnethed og hæderlighed). F&P henviser derfor til høringssvaret til det pågældende lovforslag.

F&P er som nævnt i høringssvaret forundret over, at Erhvervsministeriet har valgt at skrive forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder ind i selve lovforslaget, særligt da bestemmelsernes bemærkninger tydeligvis ikke retter sig mod forsikringsselskaber og eksempelvis ikke tager højde for, at strukturen i aflønningsreglerne på forsikringsområdet adskiller sig fra reguleringen af aflønning af direktionen i penge- og realkreditinstitutter. F&P anbefaler derfor, at bestemmelsen udgår, og at eventuelle nødvendige materielle ændringer til reglerne gennemføres på en måde, der passer ind i strukturen i aflønningsreglerne på forsikringsområdet, f.eks. i aflønningsbekendtgørelsen.

F&P bemærker i øvrigt, at der i bemærkningerne til bestemmelserne med fordel kunne henvises til, at ministeriet har vurderet bestemmelsernes overensstemmelse med GDPR.

I forhold til § 149, stk. 1, bemærker F&P, at det er uklart, hvordan der skal tages højde for selskabets resultater ved indgåelse af en aftale om fratrædelsesgodtgørelse i forbindelse med besættelse af stillingen. Der bør angives eksempler på, hvordan det tænkes anvendt i praksis i et forsikringsselskab. Bestemmelsen er i forvejen afgrænset ved, at en fratrædelsesgodtgørelse ikke må belønne forseelser eller manglende resultater, hvilket burde være tilstrækkeligt. I forhold til § 149, stk. 2, sammenholdt med § 326 om ikrafttræden bemærker F&P, at en sådan ændring, som reelt også omfatter allerede indgående aftaler, forekommer relativt indgribende. Det ses ikke ofte, at lovgivning ændrer på allerede indgående ansættelsesretlige aftaler. Bestemmelsen bør således først sættes i kraft for aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Kommentar

Lovforslagets §§ 147-150 har til formål at videreføre reglerne for fratrædelsesgodtgørelser til direktionsmedlemmer i forsikringsselskaber, som foreslås indført som §§ 77 j-77 l i lov om finansiel virksomhed med lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, straffeloven og forskellige andre love (Ansvarsudvalg samt egnethed og hæderlighed), og forventeligt træder i kraft den 1. juli 2023. For den del af bemærkningerne som angår dette lovforslag, henvises til den pågældende lovproces herfor.

Den reguleringsmæssige struktur med lovforslaget vil overordnet svare til aflønningsreglerne for penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forvaltere af alternative investeringsfonde. Den politiske aftale er baseret på et ønske om at sikre ensartede regler på tværs af sektoren.

En fratrædelsesgodtgørelse til et medlem af direktionen skal afspejle de resultater, der er opnået ved varetagelse af stillingen – ikke alene selskabets resultater i perioden – og må i øvrigt ikke belønne forseelser eller manglende resultater. Reglen svarer overordnet til, hvad der allerede i dag gælder for gruppe 1-forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, der har et gruppe 1-forsikringselskab som datterselskab, efter artikel 275, stk. 2, litra f, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 (Solvens II-forordningen).

De foreslåede bestemmelser finder anvendelse på aftaler om fratrædelsesordninger, som endnu ikke er aktualiseret på lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Baggrunden for dette er, at Erhvervsministeriet finder det nødvendigt at sikre, at bestemmelserne får effekt allerede fra lovens ikrafttræden, da direktørkontrakter ikke altid genforhandles løbende under direktørens ansættelse, hvilket vil betyde, at de nuværende aftaler om fratrædelsesordninger vil bestå uændret i mange år frem i tiden og dermed ikke omfattes af de foreslåede regler. Erhvervsministeriet bemærker, at der ved "aktualiseret" forstås direktørens fratrædelse, da fratrædelsesgodtgørelsen udbetales i forbindelse med direktørens fratrædelse.

3.39. Definition af begrebet "finansiell virksomhed"

Forsikring & Pension (F&P) finder, at der er behov for en definition af "finansiell virksomhed" i lovforslaget, idet forståelsen af en række bestemmelser er afhængige heraf.

Kommentar

Finansiell virksomhed er defineret i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed. Definitionen dækker over færre virksomheder som følge af opsplitningen af lov om finansiell virksomhed i sektorlove, da fondsmægler-selskaber ikke længere er omfattet af definitionen, ligesom forsikrings-selskaber med nærværende lovforslag ikke længere vil være omfattet af definitionen.

Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at bestemmelserne i sektorlovene fremadrettet skal indeholde en præcis henvisning til den pågældende virksomhedstype, frem for en henvisning til definitionen i lov om finansiell virksomhed. Derfor vil lovforslaget blive tilpasset med henblik på, at henvisninger til finansiell virksomhed i videst muligt omfang erstattes med henvisninger til de specifikke virksomhedstyper.

3.40. Straffebestemmelser

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at der foretages en udvidelse af det strafbelagte område for visse bestemmelser, og at dette bør begrundes nærmere i bemærkningerne. Som eksempel herpå anføres f.eks. § 223, stk. 1 og 4, § 224, stk. 1, og § 225, stk. 1.

F&P konstaterer, at der i lovforslaget er flere bestemmelser, der foreslås strafbelagt, som ikke er strafbelagt efter lov om finansiel virksomhed. Som eksempel herpå fremhæves f.eks. § 32, stk. 3, og § 46.

Kommentar

Med lovforslaget videreføres de gældende regler i lov om finansiel virksomhed. Der er derfor ikke tiltænkt en udvidelse af det strafbelagte område for nogen bestemmelser. I visse tilfælde er der dog foretaget præciseringer af det strafbelagte område, således at det er tydeligere, hvori en overtrædelse består.

De af F&P nævnte eksempler på strafbestemmelser indebærer ikke en udvidelse af det strafbelagte område og straf efter disse bestemmelser vil med lov om forsikringsvirksomhed være strafbelagt i samme omfang som i dag efter lov om finansiel virksomhed. Der er således ikke sket en materiel ændring.

Lovforslagets § 223, stk. 1 og 4, viderefører § 248 a, stk. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed, som er strafbelagt § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. § 224, stk. 1, og § 225, stk. 1, der viderefører hhv. § 248 b, stk. 1, og § 248, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, er ligeledes strafbelagt i § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Lovforslagets § 32, stk. 3, viderefører § 23, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som er strafbelagt i § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Lovforslagets § 32, stk. 3, foreslås strafbelagt i samme udstrækning efter lovforslagets § 312, stk. 1.

I en tidligere version af lovforslaget fremgik det, at lovforslagets § 46 var omfattet af straffebestemmelsen i § 312. I det lovforslag, der blev sendt i offentlig høring, er dette justeret. I stedet er lovforslagets § 47, 2. pkt., strafbelagt på samme måde som den tilsvarende bestemmelse i § 25 i lov om finansiel virksomhed.

På ovenstående baggrund vurderes det ikke, at der er behov for at justere i lovforslaget.

3.41. Indkomstregisteret

Forsikringsmæglerforeningen foreslår, at forsikringsmæglere får adgang til oplysninger i indkomstregisteret på samme måde som forsikringssekska-

ber i dag har adgang til disse oplysninger. Dette skyldes, at en forsikringsmægler analyserer, sammensætter og beskriver behovene for en pensionsordning. På baggrund af mæglerens anbefaling vælger kunden sin fremtidige pensionsleverandør. Hertil kommer, at forsikringsmægleren service-rer og rådgiver kunden løbende i forsikringstiden i overensstemmelse med den indgåede formidlingsaftale.

Kommentar

Ændringen af § 7 A, stk. 2, i lov om et indkomstregister har til formål at videreføre gældende ret. Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen materielle ændringer af forslaget. Derfor vurderes det, at lovforslaget bør fastholdes.

3.42. Behov for følgelov

Forsikring & Pension anfører, at konsekvensændringer i anden lovgivning bør udgå af lovforslaget og i stedet samles i et selvstændigt lovforslag (følgelovforslag) ud fra et hensyn til fremtidige brugere af loven. Der henvises i den forbindelse til Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet punkt 2.3.6.12, der klart anbefaler dette ved omfattende konsekvensændringer.

Kommentar

For at sikre klarhed i loven for forsikringsselskaberne samt penge- og realkreditinstitutterne, er det vurderet hensigtsmæssigt at inkludere konsekvensændringerne til anden lovgivning i lovforslaget.

3.43. Lov om Forsikringsvirksomhed på Grønland

Sisa Pension (SP) bemærker, at FIL § 304 a, jf. § 18 i lov nr. 1374 af 13/12/2019 synes at være faldet ud i forhold til § 247 i lovforslaget.

Kommentar

Bestemmelsen, der bliver henvist til, fremgår alene af lov om finansiel virksomhed som anordnet på Grønland. Nærværende lovforslag ændrer ikke på denne anordning, hvorfor bestemmelsen ikke er en del af lovforslaget.

3.44. Finansielle holding virksomheder og forsikringsholdingvirksomheder – formulering af den foreslåede § 2

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at lovens kapitel 17 om årsrapport og revision finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder jf. den foreslåede § 2. Kapitel 17 fastlægger rammerne for aflæggelsen af årsrapport og kravene til revisionen af årsrapporten. F&P foreslår, at det i overensstemmelse med Finanstilsynets praksis klart skal fremgå af loven og lovbemærkningerne, at reglerne om årsrapport og revision ikke finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder.

Kommentar

Bestemmelsen viderefører de nuværende regler for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, jf. § 1, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet har ikke en praksis, der undtager finansielle holdingvirksomheder fra reglerne om årsregnskab og revision.

Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

3.45. Kapitel 17 Årsrapport og revision – bemærkninger om selskabsregnskab efter IFRS

Forsikring & Pension (F&P) bemærker, at det er centralt, at der – som i Årsregnskabsloven – gives mulighed for, at skadesforsikringsselskaber kan udarbejde deres årsregnskaber efter de internationale regnskabsstandarder (IFRS'er). F&P bemærker i den forbindelse, at selskaber, som vælger denne løsning, vil komme til at aflægge regnskaber i en særdeles høj kvalitet. IFRS-konceptet er ifølge F&P internationalt anerkendt for særdeles høj kvalitet i regnskabsaflæggelsen, og konceptet er det mest anvendte regnskabskoncept i verden.

F&P bemærker, at af hensyn til korrekt kursdannelse på de finansielle markeder er det centralt, at de børsnoterede selskaber kan aflægge konsistente årsrapporter – hvor der er god sammenhæng mellem årsregnskab og koncernregnskab – og som ikke kræver omfattende forklaring for at sikre korrekt forståelse af selskabernes performance. Når IFRS 17 implementeres, vil der ifølge F&P være væsentlige forskelle mellem årsregnskab aflagt efter regnskabsbekendtgørelsen og koncernregnskab aflagt efter IFRS – disse forskelle vil kræve omfattende forklaringer til investorer/långivere, og det kan potentielt få betydning for kursdannelse/lånemuligheder for de berørte selskaber. Der er særligt forskelle i forhold til præsentation, og de kan ikke mitigeres ved at ændre i den danske regnskabsregulering, fordi den er knyttet op på det (noget forældede) europæiske forsikringsregnskabsdirektiv.

F&P bemærker afslutningsvist, at IAS-forordningen i artikel 5 giver medlemsstaterne mulighed for at tillade, at selskaberne kan anvende IFRS'erne på deres årsregnskab. Den mulighed er implementeret i Danmark for virksomhederne uden for den finansielle sektor, og som følge af vedtagelsen af IFRS 17 bør den ifølge F&P indføres (igen) for skadesforsikringsselskaberne.

Kommentar

Finanstilsynet er opmærksom på de børsnoterede selskabers ønske om at kunne aflægge selskabsregnskab efter de internationale regnskabsstandarder (herunder IFRS 17). Imidlertid bliver omfanget af forsikringsselskabernes resultatopgørelse ved brug af IFRS 17 ved opgørelsen af det forsikringstekniske resultat reduceret fra 18 poster til 4.

Finanstilsynet vurderer derfor, at der ved aflæggelse af selskabsregnskab efter IFRS 17 er afgørende viden, som ikke længere vil indgå i regnskaberne. Finanstilsynet er i dialog med selskaberne om, hvorvidt den afgørende viden kan sikres på anden vis i regnskabet ved nationale krav til regnskabsspecifikationer for selskaber, der aflægges selskabsregnskab efter IFRS.

På EU-niveau er der forskel i landenes holdning til spørgsmålet: I Østrig og Sverige tillades IFRS 17 på selskabsniveau ikke, mens Finland tillader IFRS på selskabsniveau, hvis der samtidig laves et regnskab efter nationale regnskabsregler, dvs. to regnskaber ved siden af hinanden. I disse sammenlignelige lande er der således ikke givet mulighed for at aflægge regnskab alene efter IFRS 17 på selskabsniveau.

Finanstilsynet er på nuværende tidspunkt ikke færdige med den nødvendige analyse af konsekvenserne af eventuelt at tillade skadesforsikrings-selskaberne at aflægge selskabsregnskab efter IFRS 17 og hvordan den afgørende viden i regnskaberne eventuelt vil kunne sikres ved supplerende nationale krav.

Det bemærkes, at erfaringerne fra finanskrisen bl.a. er, at regnskaberne skal sikre tilstrækkelig information, da kreditinstitutterne dengang opgjorde nedskrivninger på udlån for uensartet og for optimistisk i deres regnskaber. Det vurderes derfor, at der bør sikres klarhed over konsekvenserne, før der sker en eventuel ændring af reglerne.

På denne baggrund foretages der ikke ændringer i lovforslaget. En eventuel senere ændring af reglerne vil selvfølgelig skulle i høring, herunder i høring hos F&P.

3.46. Registrering af reelle ejere

Forsikring og Pension (F&P) bemærker, at reglen i § 32, stk. 4 om, at pensionskasser mindst én gang årligt skal undersøge, om der er ændringer af de registrerede ejere, efter F&P's opfattelse ikke giver mening. F&P påpeger, at medlemmerne af den tværgående pensionskasse altid vil være ejere af pensionskassen, og at deres ejerandel er så lille, at de aldrig vil kunne anses som "reelle ejere, hvorfor den overordnede ledelse (direktionen) er udpeget som "reel ejer".

F&P bemærker endvidere, at et medlem af F&P har været i kontakt med Erhvervsstyrelsen for at få afklaret, hvem man skal registrere, når man er et gensidigt forsikrings-selskab. Erhvervsstyrelsen oplyste, at der ikke skal fortages særskilt angivelse med navn på ledelsen under punktet for reelle ejere i det tilfælde, hvor det angives, at virksomheden ikke har reelle ejere. Sidstnævnte bør fremgå af lovbemærkningerne.

Kommentar

Kravet til mindst en gang årligt at undersøge, om der er ændringer i oplysninger om reelle ejere implementerer artikel 1, nr. 15, litra b, i 5. hvidvaskdirektiv, der fastsætter krav om, at EU-medlemsstaterne indfører mekanismer, der skal sikre, at de oplysninger, der registreres om selskabets reelle ejere er passende, nøjagtige og aktuelle.

En virksomhed, der ikke har reelle ejere, skal registrere ledelsen i virksomheden. Det fremgår af Erhvervsstyrelsens registreringsløsning, at det er ledelsen, der automatisk bliver registreret som reelle ejere, hvis virksomheden allerede har en registreret ledelse. Der skal derfor ikke ske en særskilt registrering af ledelsen som reelle ejere for disse virksomheder.

Skulle der ske ændringer i ledelsessammensætningen, så skal disse ændringer registreres under ledelsesoplysningerne i registreringsløsningen. Disse ændringer vil automatisk blive overført til oplysningerne om reelle ejere.

Det bemærkes, at oplysning om dette allerede fremgår af Erhvervsstyrelsens vejledning om reelle ejere.

Der foreslås på ovenstående baggrund ikke ændringer i lovforslaget.

3.47. Materielle ændringer i loven

Forsikring og Pension (F&P) bemærker, at det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at der primært er tale om videreførelse af eksisterende lovgivning, og at der som hovedregel ikke er tilsigtet materielle ændringer til reglerne. F&P bemærker samtidig, at der er undtagelser hertil, og anfører, at det bør fremgå klart, hvor der er materielle ændringer.

Den Danske Aktuarforening bemærker, at lovforslaget indeholder mindre justeringer af reglerne, der ikke alene vedrører justeringer af sproglig karakter, samt justeringer som har til formål at kodificere fortolkninger og gældende praksis. Den Danske Aktuarforening anfører i sit høringssvar et ønske om en eksplicit oplystning af disse justeringer.

Kommentar

Lovforslagets materielle ændringer vedrører følgende bestemmelser:

- *§ 14, stk. 5 og 6: Direktivnær implementering af art. 6 i Solvens II-direktivet, der medfører materielle ændringer i forhold til den gældende § 11, stk. 2, nr. 6, om vejhjælp og § 11, stk. 2, nr. 7, om assistancevirksomhed i lov om finansiel virksomhed.*
- *§ 50: Direktivnær implementering af art. 146, stk. 3, i Solvens II-direktivet, der medfører, at Finanstilsynet skal indhente oplysninger på den skadesbehandlingsrepræsentant, der er udpeget i Danmark, jf. lovforslagets § 54. Derudover foreslås det, at Finanstilsynet skal informere Erhvervsstyrelsen om etablering af filial, og at Finanstilsynet har*

en frist på to måneder til at meddele en filial om nærmere danske vilkår for udøvelse af forsikringsvirksomhed i Danmark. Ændringen medfører materielle ændringer i forhold til den gældende § 30, stk. 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed.

- **§ 51:** Direktivnær implementering af Solvens II-direktivets artikel 145, stk. 4. Filialer af udenlandske selskaber må påbegynde virksomhed inden fristen på to måneder, hvis Finanstilsynet meddeler hjemlandets tilsynsmyndigheder om de særlige danske vilkår, som er begrundet i samfundsmæssige interesser, der gælder for udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet. Ændringen medfører materielle ændringer i forhold til den gældende § 30, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås ligeledes, at forsikringsselskaber skal underrette Finanstilsynet om enhver ændring af de forhold, der er nævnt i lovforslagets § 49, stk. 2, senest en måned før gennemførelsen af ændringen. Dette medfører materielle ændringer i forhold til den gældende § 30, stk. 10, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed.
- **§ 52:** De foreslåede ændringer har til formål at sikre en mere hensigtsmæssig implementering af Solvens II-direktivets artikel 148, stk. 1 og 2. Det foreslås f.eks., at de oplysninger, som Finanstilsynet skal indhente fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, udvides til at omfatte oplysninger om den metode for behandling af krav i overensstemmelse med artikel 200 i Solvens II-direktivet, som forsikringsselskaber, der udbyder retshjælpsforsikringer, benytter. Ændringen medfører materielle ændringer i forhold til den gældende § 31, stk. 1 og 5, i lov om finansiel virksomhed.
- **§§ 61 og 63:** De foreslåede ændringer har til formål at sikre en mere hensigtsmæssig implementering af henholdsvis artikel 145-146 og 147-149 i Solvens II-direktivet. Der foreslås f.eks. indsat, at forsikringsselskabet skal angive den metode, som forsikringsselskabet anvender ved behandlingen af retshjælpskrav. Det foreslås ligeledes, at Finanstilsynets mulighed for at nægte forsikringsselskabet at udøve tjenesteydelser i udlandet, skal bero på en forsvarlighedsvurdering. Ændringerne medfører materielle ændringer i forhold til de gældende §§ 38 og 39 i lov om finansiel virksomhed.
- **§ 75:** Den foreslåede ændring indebærer, at forbuddet i stk. 1, nr. 2, begrænses til livsforsikringer med et grundbeløb på over 70.000 kr. (2010-niveau). Ændringen medfører materielle ændringer i forhold til den gældende § 55, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.
- **§ 107:** Den foreslåede stk. 2 er ny og indebærer, at mindst et medlem af bestyrelsen i livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og skadesforsikringsselskaber med en vis balancesum skal have ledelseserfaring fra et forsikringsselskab eller et relevant pengeinstitut eller realkreditinstitut. Ændringen medfører materielle ændringer til den gældende § 64 e i lov om finansiel virksomhed, og er en kodificering af Finanstilsynets praksis.
- **§ 139:** Den foreslåede ændring indebærer, at den gældende § 108, stk. 3, om bestyrelsens og den ansvarshavende aktuars redegørelser til Fi-

nanstilsynet ved den ansvarshavende aktuars afskedigelse eller fratrædelse ikke videreføres. Reglen vil i stedet blive videreført på bekendtgørelsesniveau. Der er i øvrigt ikke tiltænkt materielle ændringer.

- **§ 199:** Den foreslåede ændring indebærer, at Finanstilsynet også kan inddrage et forsikringsselskabs tilladelse, hvis det gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af forordninger, som er udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Ændringen medfører en materiel ændring i forhold til den gældende § 224 i lov om finansiel virksomhed.
- **§§ 220 og 221:** De foreslåede ændringer indebærer, at Finanstilsynet vil kunne give påbud om at foretage nødvendige foranstaltninger inden for en fastsat frist, hvis et selskab ikke overholder regler udstedt i medfør af loven. Ændringerne medfører materielle ændringer i forhold til de gældende § 249, stk. 1, nr. 1, og § 250, stk. 1, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Indledningen til lovforslaget er præciseret, så det er tydeligere, hvor der er foreslået materielle ændringer i forhold til gældende ret.

4. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatrådet, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, CorpNordic Denmark A/S, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Kredit Råd, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen, FDIH – Foreningen for Distance- og Internet-handel, FDF – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Investeringsfondsbranchen, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes

Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisornævnet, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, National enhed for Særlig Kriminalitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Naalakkersuisut via Rigsombudsmanden i Grønland og Den Europæiske Centralbank.

5. Oversigt over organisationer, myndigheder m.v. som har haft bemærkninger med indhold

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger med indhold:

Arbejdsmarkedets Tillægspension, Danske Advokater, Danske Revisorer, Den Danske Aktuar Forening, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forsikring og Pension, Forbrugerrådet Tænk, Forsikringsmæglerforeningen, Forbrugerombudsmanden og SISA Pension.